श्रीगोपीजनवस्त्रभाय नमः।

परममहानुभावपूज्यपादाचार्यवर्य-

गोखामिश्रीहरिरायचरणविरचितानि

संस्कृतकीर्तनानि ।

गोखामिकुलकौस्तुभ-गोखामिश्रीगोकुलनाथमहाराजानामाज्ञया काशीनिवासि-नैष्ठिकब्रह्मचारि-श्रीप्रकाशानन्दजीमहोद-यानां द्रव्यसाहाय्येन च प्रकाशितानि विद्वद्वर्य पं० भदृशीबलभद्रशर्ममहोदयैर्दे० पं० श्रीरमा-नाथशास्त्रिमहोदयैश्व संशोधितानि।

प्रकाशकः---

पं. भद्दश्रीगौरगोपालकार्मा

व्यवस्थापक-श्री. वा. शु. सं. पुस्तकालय, बड़ामन्दिर मृलेश्वर, वम्बई २.

मुद्रणालयम्-निर्णयसागरत्रेस-मुंबई.

प्रथम संस्करण।]

[वि. सं. १९९९.

श्रीहरिः

सुदुर्लभिदं संस्कृतकीर्तनपुस्तकं पूज्यपादगोस्वामिङ्गलकौस्तुभ-गोस्वामिश्रीगोङ्गल-नाथजीमहाराजैर्नित्यलीलास्थाखण्डसौभाग्यवतीस्वधर्मपत्नीश्रीङ्गसुमप्रभावह्जीनां सर-णार्थं सुद्रापितम् ।

येषां बह्वायासेन समुपलब्धमिदं पुस्तकरतं यैश्व संशोधितं ते सपरितोषं शतशो धन्यवादार्हाः।

अस्य मुद्रापणे द्रव्यव्ययः काशीनिवासि-स्वधर्मनिष्ठनैष्ठिकव्रक्षचारि पं. श्रीप्रकाशा-नन्दजीमहोदयैः सादरं साग्रहश्चोपहारीकृत इति शम् ।

निदेशानुवर्ति-प्रकाशकः -

श्रीगोपीजनवस्त्रभाय नमः।

श्रीगोखामिश्रीहरिरायविरचितानि

संस्कृतकीर्तनानि।

वर्णये वस्रमाधीशचरणं। सकलसाधनविमुखमुख्यफलफलनसं-सारसरिताद्शागोचरणकरणम् ॥ १ ॥ नीलमणिमञ्जमञ्जीरमञ्जल-रणितभणितनिजभक्तजनजनितभावम्। राजते रुचिरकछहंसयुगळं किमुत मानजनचित्तहरमधुररावम् ॥ २ ॥ कोटिकंद्र्पसुषमाऽसीम निजरूपशमितविरहानलोज्वलितभक्तम् । किमुत पद्पद्मलसद्ज्ञु-लीमधुपकुलमरुणमकरन्द्युतरेणुरक्तम् ॥ ३ ॥ अतिरुचिररम्यपद-पद्मपञ्चवं तुल्यविलसदङ्गुलीवृन्दसुखमयालम् । किमुत शृङ्गाररस-विटपपरभागयुतभूमिगतसरसतममूलजालम् ॥ ४ ॥ प्रथितनिज-भावदूरीकृताखिलदोषमोषसाधनितकलिराजकालम्। अङ्गुलीवीथि-विद्योतनारुणवरं किमुत पह्नवशोभनवरसालम् ॥ ५ ॥ स्फुरद्धो-रिक्तमोपरितनश्यामिकाविदितनिशिगतं सुखवितानम्। दशसङ्ख्य-नखसुधाधिपतिसततस्थानजातविज्ञातगगनोपमानम् ॥ ६ ॥ उपरि-गतनखचन्द्रवृन्द्योगामन्द्जातशोभाभृदङ्गुलीजटालम् । किमुत पद्कमलयुगसरसपछववृन्द्विकसद्यारक्तचक्रवालम् ॥ विगतसाधनमथो कृतसमाराधनं जीवमतिबाधनं पाहि नित्यम्। दीनमिह जलवियुतमीनमिव मादशं मतिरहितमङ्ग तव भृत्य-भृत्यम् ॥ ८॥ सहजकस्तूरिकातिलकशोभितभालविष्ठलाधीशपद्-तलिनवासम् । देहि निजरूपदर्शनजनिततापमिह सकलिसिद्धार्थ-हरिदासदासम्॥ ९॥

रामगरीरागेण गीयते ।

वन्दे वळभवरतनुजम् । भिक्तसरणिशरणीकृतसाधनरहित-सकलमनुजम्॥१॥सुन्दररूपविबोधितभाववशीकृतगोकुलनाथम्। निरुपमभावितचतुरतमं मम विद्वलनाथम्॥२॥हिरसम्बन्धव-तीसमुदायविविधसम्बन्धसहायम् । अतुलवचनतोषिततरुणीजन-जीवनपितमितमायम्॥३॥मनोवचोगोचरकृतिविज्ञापितनिजगित-महिमानम् । निजसेवकसेवितपद्कमलयुगानतहृद्यालानम्॥४॥ प्रकटीकृतवृतजीवसुखालयरसमयमञ्जलरूपम् । श्रीभागवतिवृन् तिबोधननिजजनमितशोधनभूपम् ॥ ५॥ निजपीयूषविजित-विधुमण्डलमञ्जलवद्नसरोजम् । अखिलमनोमोहननिजसुषमा-विरहितमानमनोजम् ॥६॥ मृगमदसम्भवसहजितलकशोभित-सौभगनिधिभालम्। कुञ्चितचिकुरसमावृतिवद्नविनिर्जितमधुकर-भालम्॥७॥ कृपयित स मिय कदापि हृद् किङ्करिकङ्करहिर-दासे । भवतु परं गोपीपतिचरणकमलदासपरिवासम्॥ ८॥

श्रीरागेण गीयते।

पहि मम गोकुलाधीश सदनम्। समयविरहानलं वपुरलं कुरु सखे रहिस दर्शय रिसक सरसवदनम्॥ १॥ अन्यगेहेषु वद कि-मिति गच्छिस किमिति सहसे तदुपालम्भभूरिवचनम्। नैव कथ-यिष्यामि मातृपदसिन्नधौ रुचिरतरबाललीलाविरचनम्॥ २॥ मृदु-लपल्यङ्कमथवा नाथ दासिकाहृद्यमभितिष्ठ चिरकालशयनम्। कोटिकंद्पेलावण्यरूपामृतेरहह शिशिरय मामकानुनयनम्॥ ३॥ एवमेवैविमिह चिन्तयामीश चिरकालमहमातुरा विपिनगमनम्। नित्यमागच्छ सङ्कोचमिष मैव कुरु चरणपितता बहु करोमि नमनम्॥ ४॥ नैव विदितं भवेदेतद्गगमनिह नाथ कत्यापि कृत-वत्ससङ्गम्। मोहकं रूपमि मुग्धभावामृतेरितमृदुलतमरुचिरविलन्सदङ्गम्॥ ४॥ मुखकमलदर्शनाभावसञ्जातपरितापभरचिरविहित-

देहदहनम् । शमय पूरय सदा मम मनोरथमहो विविधगतिचित्त-गतभावगहनम् ॥ ६ ॥ नाथ ते ग्रहमहं दासिका तावकी कुलम-खिलमेव तव चरणशरणम् । अन्यथा नाथ विफलीभावि सर्वथा जीविताधीश तव पुष्टिवरणम् ॥ ७ ॥ मनसि निवसतु सदा दास-हरिदासकस्थैतदेवेह निजनाथमिलनम् । वल्लभाधीशचरणश्रयण-मात्रमपि कुरु चित्त निल्लमानन्दगिलनम् ॥ ८ ॥

कर्णाटरागेण गीयते।

मिल माधवमिय वेणुधरं सुन्दररूपविमोहितयुवितवृन्दरिसकवरं । रजनीपितमिप दिनपितिमिव कलयित ते चिरिवरहेण ।
चन्दनमिप सिल भस्ससमानं व्याकुलतानिवहेन ॥ १ ॥ बहु दीनं
कथयित तव सङ्गमसञ्जननाय मुलेन । गुञ्जद्भमरघने विपिने
पवनेन दुनोति सुलेन ॥ २ ॥ तव पद्वीमिभिपश्यित भामिनि सचिकतनयनयुगेन । गोपीपिरिवृद्धमिप वश्गं कुरु मनसा मदनानुगतेन ॥ ३ ॥ तपित जलजशयनेऽपि परं सञ्जातसुंखसरणेन । बहु
तनुते सन्तापभरं सिल मारशराहरणेन ॥ ४ ॥ पुनरुत्थाय मृदुलपल्लवशयनं विद्धाति करेण । किं कथयािम परं बहुगरं नाम जपित
सुचिरेण ॥ ५ ॥ हुतमिभसारसमयशृङ्कारमकािर तथा रभसेन ।
मिलिता नन्दिकशोरचतुरचृद्धामिणना सरसेन ॥ ६ ॥ नो वचनीयमियं सुलजातमवाप किशोरवरेण । श्रीमन्नन्देकुमारुविरगोवर्धनशैलधरेण ॥ ७ ॥ श्रीविद्धलचरणानुसारिणा चितं तद्नुचरेण ।
श्रीविद्धभक्तपया रिवतं हिरिरायवराकतरेण ॥ ८ ॥

गुर्जररागेण गीयते ।

गोचारणकरणाय विपिनमिह गतवति नन्दकुमारे। मम मनसा सङ्गे गतमधुना सिख सुन्द्रतासारे॥१॥ बईशिरोभूषणकृतरो-षणविश्वतयोषिदाधारे । विविधकुसुममृदुपञ्चविमलदिलकुलविल-सितकचभारे॥ २॥ नयनमीनयुगयुतनिजतनुलावण्यसुधाकूपारे। कर्णकुसुमकुलकम्बुसमाकुलगळपुलिनपरिवारे ॥ ३ ॥ विकसितना-साश्चितयुक्तमुक्ताफलरुचिराकारे । चुम्बनमथनविनिःसृतबिम्बाध-रमधुलोभितनारे ॥ ४ ॥ कम्बुकण्ठितसुक्ताफलविरचितसुरु-चिरहारे । मृदुकमनीयकलेवरसुषमाविगतमानजितमारे ॥ ५ ॥ वरदाभयलक्षणयुगशोभितकरयुगपरमोदारे । तनुतरकिटिविलसित-विज्ञापितयुवजनकितिविहारे ॥ ६ ॥ ऊरुयुगलरम्भापटपळ्ळवचरण-कुसुमसुकुमारे । अङ्घियुगं मम शिरिस सदा कुरु बहु विलपामि मुरारे ॥ ७ ॥ श्रीवळभपदसरिसजसेवनमेव सदा सविकारे । विज्ञा-पनियदेव करोमि हरे कृपयाद्य सदा रे ॥ ८ ॥

वसन्तरागेण गीयते ।

अवलोकय सिख मञ्जलकुञ्जे । रमयित गोकुलरमणीरिह् गोकुलपितरिलकोकिलपुञ्जे ॥ १ ॥ माधिवकालितकारितकारिणि रागिणि सरसवसन्ते । त्रिविधपवनकृतविरहिविधूननमद्दननृपति-सामन्ते ॥ २ ॥ किंगुककुसुमसमीकृतद्यिताधररसपानिवनोदे । मधुपसमाहृतवकुलमुकुलमधुविकसितसरसामोदे ॥ ३ ॥ नवनव-मञ्जरसालमञ्जरीबोधितयुवजनमद्दे । द्यितारद्दनसमग्रुतिमुकुलि-तकुन्द्चिरस्मृतवद्दे ॥ ४ ॥ युवतिजनमानसगतमानमहागजमद्रम्गराजे । कोकिलकुलकूजितविरहानलतापितपथिकसमाजे ॥ ५ ॥ विततपरागकुसुमसम्बन्धिसद्गितिवासितगह्ते । कुसुमितिकंशु-ककतविरहिद्हनवनद्ह्ने ॥ ६ ॥ पह्नवकुसुमसमेतिविप्नविस्मारितयुवजनगेहे । मद्नद्हनदीपनिवद्गिवितविरहिद्गिनजनदेहे ॥ ७ ॥ जगित समानशीततिद्तरिवरिचतिनजहचिराकारे । विताजनसंयोगसेविजनजितानन्दसुभारे ॥ ८ ॥ दूतीहितकारिवचनमितमानिनि मानय गोकुलवासे । कुरु रितमितिशयकरुणारसविति वितर मितं हरिदासे ॥ ९ ॥

१ सदारे. २ वधूजनमदन.

गन्धाररागेण गीयते ।

दर्शय मामतिदीनं सुन्दरगोकुळनृप निजवदनम् । रहसि मयां मिळ माधव सततं दियत विभूषय सदनम् ॥ १ ॥ सपिद निवर्तय निजकोमळवपुषा रितपितिकदनम् । यदि मया कथितं दोषेण कृपापर निष्ठुरवचनम् । स्थापय मा निजचेतिस मानद विरहिविध्यचनम् ॥ २ ॥ शृणु करुणाळय दीनतमं खळु दुःखिततावकनद्वनम् ॥ २ ॥ शृणु करुणाळय दीनतमं खळु दुःखिततावकनद्वनम् ॥ ३ ॥ भवति न नाथ वियोगभरेण हगम्बुधिजळतरणम् । तपित हृदयमधुनाऽहितनाशन मुहुरनुचितकरणम् ॥ ४ ॥ किमिद्मशक्यं नायक येन कृतं गोवर्ष्वनधरणम् । खजनविहितशतदोषनिवारक माहशदुर्मतिहरणम् ॥ ४ ॥ त्यजिस हरे किमु दीनतमं मामधुनाऽविहिताचरणम् । वितरित फळमिमळिषितमनुत्तमपदकम्मळादरणम् ॥ ६ ॥ सततमहं विश्वसिमि फळिष्यति विरचितमहर्णम् । वद वदनामृतिकरणिशिशिरतररूप क इह मम शरणम् ॥ । । विज्ञापनिमदमेव हरे वारय विरहानळमरणम् । भवतु सदा वस्वभवस्वरणं मम शरणं कृतभरणम् ॥ ८ ॥

वेलावलीरागेण गीयते।

श्रयतु हरिं मम मानसमधुना। परिपूरयतु चरणमधुना॥ धु०॥ नन्द्ग्रहे सततं निवसन्तं द्र्पणद्र्शनतो विहसन्तम्। कमलसदृशमुख-रिसकरसालं। स्नुतमकरन्द्कपटक्वतलालम् ॥ १॥ श्रथितालकमु-काफलभूषं पीतपयोविरचितगण्डूषम्। जननीक्वतगोरोचनितलकं श्र्यामलमध्यबिन्दुलसद्लिकम् ॥ २॥ गोपीजनमुखचन्द्रचकोरं। चिकतिविलोकितमानसचोरम्। मुखरितन्पुरगतिविलसन्तम्॥ ३॥ हरिनखभूषणभूषितहृद्यम्। निजजनतापहरणक्वतिसद्यम्। हृद्द-यविराजितमणिगणहारम्। नवनीताद्रि सिख सुकुमारम्॥ ४॥ निजदेहद्युतिनिर्जितमारम्। वक्वविलोकनमोहितनारम्। भक्षित-

गोपीयहनवनीतम् । स्तोभकवचनविहितसङ्गीतम् ॥ ५ ॥ लड्डुक-दानजातबहुहर्षम् । बहुविधनृत्यरचितसुखवर्षम् । सङ्गीकृतबालक-कृतलीलम् । तदुपालम्भसमयभयशीलम् ॥ ६ ॥ प्रहसितमातृचर-णमुखदृश्यम्। तस्करतासमये न स्पृश्यम् । लज्जाभरनामितनिजवद्-नम् । ज्ञापितभक्तिरहितजनसद्नम् ॥ ७ ॥ मुग्धाननद्शितनिज-रूपम् । वदनविविक्तभूमिजलभूपम् । श्रीवल्लभपद्सरसिजवासम् । पश्य कदापि दृशा हरिदासम् ॥ ८ ॥

विभासरागेण गीयते ।

विजितमद्ननृपसुभटरणे। मम रितरस्तु सुकृतवरणे॥ ध्रु०॥ उषित मुषितसकलाभरणे। शिथिलकलेवरिगरिवरधरणे॥ १॥ अञ्जनचिह्नविराजितवद्ने। निजसुषमाजितकमलासद्ने॥ २॥ कुन्द्समयुतिराजितरद्ने। मेघिगरा कृतसालसनद्ने॥ ३॥ अनुन्यकरणनायिकानम्रे। राधाधरमधुलेहनकम्रे॥ ४॥ जागरजन्तितारुणगुणनयने। निद्रालसभूयःस्मृतशयने॥ ४॥ द्र्पणद्रशन्राचितविहसने। रहिसविपरिवर्तितनिजवसने॥ ६॥ द्यिताप-द्नितकुङ्कुमभाले। अनुकृतद्निकरसमुद्यकाले॥ ७॥ श्रीवछन्भपद्नीरजवित्ते। हिरद्रासे वस तद्गतिचत्ते॥ ८॥

कर्णाटरागेण गीयते ।

मानय मदुदितवचनं राधे। कुरु करुणामयि गोकुलरमणीमि-लनिकसद्पराधे॥१॥ कुत्रलयदलनीले लीने तव रूपसुधाकू-पारे। सुन्द्रवद्नविधुस्मरणाहितबहुतरमनसिजभारे॥२॥ बर्हि-पिच्छपिच्छलकचभारविराजितमालतिमाले। तिलकगन्धफलिम-लितमधुपकुलकुन्तलविलसितभाले॥३॥ अत्रुगचापतमालपत्र-विशिखाहतयुवतीवृन्दे। मानसमृगवधूत्रधकमानपञ्चाननभयमति मन्दे॥४॥ वादितवेणुफुछत्रनासातरिलतसचिकतनयने। प्रति-

विटपं प्रतिपत्रं सुन्द्रि मनसा विहितमृगनयने ॥ ५ ॥ स्फुटनि-र्गतिश्वासमधीरे विहितविविधगुणगाने । विरहदहनकृतदेहिविधू-ननपरिगततापनिधाने ॥ ६ ॥ भूमिछुठननिर्विघ्नसिद्धिसम्पादितर-सनिधिरूपे । मदनदेवपूजाकृतिविरचिततापपवनबहुधूपे ॥ ७ ॥ श्रीवछभवरचरणकमळपरिचरणनिकटकृतवासे । कृपय परं दीनैक-कृपापर निजदासे हरिदासे ॥ ८ ॥

नटरागेण गीयते।

राधिकया सकलाधिकया सह विविधविकृतिसहितो बहु विहसित । हिन्दोले हरिरिह सिल विलसित ॥ १ ॥ नवजलदे चपलासित मुहुरतिधीरं खलु गर्जित । मृदुकुसुमोपमिवन्दुगणानिभतोऽभिरतोपिर वर्षित ॥ २ ॥ विविधवर्णवसनाभूषितयुवतीनिकरे
मृदु गायित । मुहुरनुपद्मथ मुद्रितनयनं निजपितरूपं घ्यायित
॥ ३ ॥ विविधकुसुममकरन्द्गन्धमोहितमधुपे सिल विचरित ।
यमुनोपवनसततसेवनपवने सुरजो ननु विकिरित ॥ ४ ॥ रमणीवदनविधूद्यमोदितनयनकुमुद्युगले विकचयित । सुन्द्रतासरसीरसमज्जनसजलतरे मुहुरुद्यित ॥ ५ ॥ विरचितसुकृते गोपीनिकरेऽनुपमसुखं सिल विन्द्ति । निजनाथे करुणैकहशा मुहुरुचिरतरं
प्रतिभिन्द्ति ॥ ६ ॥ एताहशमत्प्रमुलीलामथ चित्तमिदं विचिचीपित । विषयदोषमितपोषविहितकुमितं क्षणतो विजिगीपित ॥ ७॥
श्रीवस्त्रभपदकमलयुगलपितते दीने वस कल्पित । हरिदासेखिलविरचितहासे विरहवशेन च जल्पित ॥ ८ ॥

श्रीरागेण गीयते ।

चल सिंख खिन्नं सुखय निकुञ्जे। गुञ्जिति मधुरमधुपकुलपुञ्जे। धु० ॥ मानय वचनं परिहर मानम्। किं कुरुषे भज विरिहत-मानम् ॥ उचितमये निजपितसन्मानम् । सुखमनुभवपीयूषसमा-

नम् ॥ १ ॥ विविधवर्णवसनं परिधेहि । भूषणमिय नासादिषु देहि ।
निशि विजने सित सरभसमेहि । जीवनफलमिद्मेवमवेहि ॥ २ ॥
अवलोकय सित सकलकलेशम् । निजकरधवित्तकाननदेशम् ।
लीलासमकालिकचित्तेशम् । सुमुद्तिफलिनश्चयसन्देशम् ॥ ३ ॥
भावय भामिनि भावितरूपं गोगोकुलसाधारणभूपम् । निःश्वासैरिह तनुषे धृपं पूरय बहु भोजय रससूपम् ॥ ४ ॥ विविधलतापहुवशतवितम् । कुसुमितविद्रिपिविविधफलफिलितम् । अजनाथेन
हशा परिकलितम् । वृन्दावनमवलोकय लितम् ॥ ५ ॥ सेवय पहुविवरचितशयनम् । सफलय सुन्द्रि मामकनयनम् । किमिति
तनोषि वृथेव निलयनम् । निजहृदि कुरु पुररससञ्चयनम् ॥ ६ ॥
तिहिद्व जीमृते यदि सततम् । राजिस सुखमनुभविस सुविततम् ।
अनुमतमस्माकं निह विहितम् । वीजनमिप कुर्मो यदि सुरतम्
॥ ७ ॥ कथितिमदं सुखयतु हरिदासम् । श्रीवह्रभपद्युगविश्वासम् । श्रीभागवतिचारविलासम् । कृपय कृपापर दर्शय रासम् ॥ ८॥
मैरवरागेण गीयते ।

वन्दे शरणगताभयदम् । निजविरहाकुलमानसजनजीवनपरि-तोषनिजाशयदम् ॥ १ ॥ निरुपधिकरुणारसपरिपोषिततोषितभक्त-जननयनम् । निजनामस्मरणातुरनिजजनविरचितविविधपापलय-दम् ॥ २ ॥ अजयुवतिजनजीवनमूलं परिहितकर्बुरपीतदुकूलम् । निजविद्वेषिजनप्रतिकूलम् । दूरीकृतजनमानसशूलम् ॥ ३ ॥ वारि-तविरहमनोगतमानम् । शोषितविषयमहाविषपानम् । विद्लित-विविधविकसद्ज्ञानम् । सम्पादितसाधनगुणगानम् ॥ ४ ॥ कोटि-मदनदेहगुतिललितम् । रासादिकलीलाशतविलतम् । समुदितस-वभावजनकलितम् । कलमुरलीमधुराधरचितम् ॥ ५ ॥ सङ्गीकृ-तगोकुलकुलवालम् । गोचारणगितरितगोपालम् । आगतसुरविद्वे-

१ रसरूपम्.

षिकरालम् । परिपालितलीलाबहुतालम् ॥ ६ ॥ सन्ध्यागितसन्तो-षितभक्तम् । त्रजयुवितजनलीलासक्तम् । समुदितमदननयनमद-रक्तम् । सफलितविविधरमणिनजभक्तम् ॥ ७ ॥ श्रीवल्लभवरचरणा-धारम् । सततस्मृतसेवितसंसारम् । कृपय सदा हरिदासमसारम् । तारय परिगतजलिधमपारम् ॥ ८ ॥

रामकरीरागेण गीयते ॥ १४ ॥

पालय नन्दालयकृतवास।अनुकम्पासम्पादितदास।शयनारुणनिजनयनिकास। सालसतासञ्चितपरिहास॥१॥ विषमचलन
विषमाहृतमान। नयनयुगलसूचितरिदान। रससम्बन्धविलसदज्ञान। अतिशयशिथिलपीतपरिधान॥२॥ नखरिलखितमृदुसकलशरीर। वपुषा सेवितशिशिरसमीर। मायिकवचनरचनबहुधीर।
व्रजयुवतिजनशिक्षाकीर॥३॥ नन्दनन्दन मदनाधिकसुन्दर।
प्रकटितवृन्दाविपिनपुरन्दर। सेवितगोवर्धनगिरिकन्दर। अमृतमथनसमये धृतमन्दर॥४॥ प्रथितमुकुटमेचककचभार। कुन्दकुसुमविरचितश्रृङ्गार। शोभाजितनीरजविधुमार। लीलाविहितविशपरिहार॥५॥ चरणपतनकुङ्कुमयुतभाल। अतिरितविगलितनववनमाल। परिवर्तितकरसरिक्षजनाल। गोपितकृतिलीलागोपाल
॥६॥ भावितभाववतीजनभाव। एकतानमानसहितदाव। श्रुतकोकिलकुलमधुराराव। एकदृष्टिद्शितमृगशाव॥७॥ सततस्मृतफललीलारासे। कृपयतु गोपीपतिविश्वासे। हरिरिह वस्नभवरपद्वासे। गीतागणितग्रणे हरिदासे॥८॥

श्रीरागेण गीयते ॥ १५॥

सुतवदनं भावयति यशोदा । खेळनजनितमनसि (१) मोदा । रुचिराळकतिसंहृतिरुचिरं । सन्ततचिन्तितबाळविनोदा ॥ १ ॥ मीनसमानचपळनिजनयनं केवळभावविभावनदीना । वत्सळता- कृतवाहुलतापरिरम्भणसमयविवेकविहीना ॥ २ ॥ उभयरेखमित-मञ्जलितलकं । निहिततद्न्तरपरिगतिचत्ता । लसद्लिकाहितकजल-बिन्दुम् । धनमिव सङ्गतिवरिहतिवित्ता ॥ ३ ॥ मृदुलकपोललोल-कुण्डलयुगमितशयभावनभाविभागा । गगनराजद्रुणांग्रुसमानं । प्रकटितहृद्दयविलसद्नुरागा ॥ ४ ॥ वेणुवाद्विधिफुल्लनासिकम् । सुन्द्रतालोकन(१)मोहा । नासाभूषणमुक्ताचलनं चिरलब्धानन्द्यु-सन्दोहा ॥ ५ ॥ अरुणाधरफलिनिजैतबिम्बं निजकरकृतनवनीत सुभक्षा । सुन्द्रतापातितजनदृष्टिम् । गोरजसा बहुतरकृतरक्षा ॥ ६ ॥ सहजनीलतमचिबुकसुरुचिरं चिरसञ्चितचेतिस (१) भावा । आविभावितबालकलीलं विरचिततातततेतिविरावा ॥ ७ ॥ श्रीवल्लभवरचरणावासे हरिदासेऽपि करोतु सद् । करुणामिति (१) जानातु मदीयोऽयमिति हरे परवश्य हृद् ॥ ८ ॥

अडाणारागेण गीयते ॥ १६ ॥

प्रियसुत मुग्धविनोद वद विषिने किं किं विहितम् । पछवचयमितवछभमधुना कुत्र शिरिस निहितम् ॥ १ ॥ गैरिकरुचिविचित्रितवद्नं कुत्र कृतं लिलतम् । कचचयमितशयमेचकरूपं बर्हिपिच्छकलितम् ॥ २ ॥ पायितमितशीतलनीरं गोधनिमह यमुनातीरे ।
कुत्र धौतमितधमीनिवारणकृतये निर्मलनीरे ॥ ३ ॥ उपविष्टिमिष्टविटिपच्छाये सुत कुत्र गोपसिहतेन । प्रेषितिमितो मया वद् भुक्तं
भवता वनेषु हितेन ॥ ४ ॥ चारितमितकोमलतृणवित देशे गोकुलमथ कुत्र । कण्टकिनचयमितो खलु लग्नं चरणं द्शिय पुत्र ॥ ५ ॥
विलिसितिमिति वद् कया लीलया भवता बालकुले । ब्रूहि कुत्र मिलितेरथ धावितिमिति विपिने विपुले ॥६॥ स्थेयमतो (१) बलभद्रयुतेन
सद् भवतातिभयेन । इति विज्ञापितमहह मदीयं मानय बहु विनथेन ॥ ७ ॥ कृपय सद् सहुद् वरसूनो गृहद् से हिरदासे । श्रीवछभवरचरणकमलसेवनविरचितपद्वासे ॥ ८ ॥

टोडीरागेण गीयते ॥ १७ ॥

कुत्र गतं निशि गोकुलनायक। अन्यहृद्यहितपञ्चसायक। नैवंकरणमहो समुचितमिह व्रजयुवतीजनबहुसुखद्ायक॥१॥ वद्सि
विनयवचनानि न तानि विशन्ति हृद्यमितिमानम्। चित्तमितरयुवतीषु लग्नमिति नैव मानये तव सन्मानम्॥२॥ प्रकटमिललमङ्गेषु हश्यते सम्प्रति चिन्हिनचयः। कृतिविरिहतमथ कथं मानये
नाथ वचनविनयम्॥३॥ दर्शयसीह शिथिलमुष्णीषं रूपमथो
विकलम्। रचितमिदं निजदुःखकृते भवता सुन्द्र सकलम्॥४॥
कुङ्कुममृगमद्गन्धरेणुयुतवनमाला हृद्ये। कथमेवंकरणं घटते
थृणु मद्भिमुखं सद्ये॥ ५॥ नक्षत्राणि मया गणितानि निखिलिनिश रहिस निकुञ्जे। अहमपि सखीयुता हृताशामूवं सितिमिरपुञ्जे॥६॥ जागरणारुणनयनयुगं कुरु निर्मलिमिह नीरेण। विहितं कथमु नियुद्धं भवता वद् युवतीवीरेण॥०॥ श्रीविष्ठभपदकमलरेणुविश्वभहरिदासवराके। कुरु करुणामनुरागशिशिरतरिवरचितदोषविपाके॥८॥

नटरागेण गीयते ॥ १८ ॥

सायमिह भोजयित बालकं माता । अतिमृदुलमुग्धे दुग्धौद्नं निजमुले सपिद विद्धातु मम सकलसुखदाता॥१॥ प्रतिकवलमेत-दिप वचनमियाचते दत्तचित्तेन खल्ल भोजनीयं पुरा। खेलनीयं ततो बालकेरिखलजनैरिति वदित हिम्भ किमिति त्वरा॥ २॥ विपिने चिरतं त्वया किमिति वद मत्पुरः पृच्छित प्रायशो गोपकुल्पालकम् । वीजयित दक्षिणकरेण कमलालयं मार्जयित वामतो वद्नमिप सालकम् ॥ ३॥ मुखविगलितं पयोबिन्दुचयमद्भुतं प्रोञ्छित प्रवणतरदत्तदृष्ट्या। भवति सुखिता परं निजसूनुदर्शने वद्नलावण्यपीयूषवृष्ट्या॥ ४॥ लोकिसिद्धामथो कथयित प्रियक-थामितहसितमुग्धमुखदत्तनयना। नैव सहते परं भोजनविलम्बनं

भावितस्वच्छपर्यङ्कशयना ॥ ५ ॥ बालचरितानि लिलतानि खलु गायित प्राणसदनानि रदनानि दृष्ट्वा । सीत्करोति ह रोमाञ्चिति प्रति-पदं हसित रोदिति परं मनिस हृष्ट्वा ॥ ६ ॥ अङ्कमुपवेश्य करयुग-लमनु धावयित मुखगतं ताम्बूलमथ मुखे दत्वा । उत्सङ्गमारोप्य मृदुलशयने मुदा शाययित वनिवन्नमत्र मत्वा॥ ७ ॥ निजवदन-चर्वितं पीयूषगर्भितं भुक्तशेषितमथो यच्छ हरिदासके । विक्षभाधी-शपदकमलसेवनविहितभावभरसञ्जातभक्तिसुखयाचके ॥ ८ ॥

भैरवरागेण गीयते ॥ १९ ॥

उषिस वद गोकुलाधीश कुत आगतम् । इतरयुवतीजनितचि-न्हशतवितवरमृदुलदेहेक्षणे सपदि मनसा गतम्॥१॥ किमु ग्रहं विस्मृतं नाथ मनिस स्थितं मद्रृहं दुःखजननस्मरणमागतम्। याहि निजभवनमतिभाषणं त्यज मया शृणु द्यारहित मम नैव सुरुषा गतम् ॥ २ ॥ मानमुन्मूलियतुमुचतो भवसि वद् कथमु निस्सारयसि विरहपरिखागतम् । अधिकमधिकं सपदि समुद्यति मानसे दोषगणनं निखिलनाथ कुपथागतम्॥ ३॥ यत्र तव मानसं विषयक्रतलालसं गच्छ तत्रैव बहु यच्छ मुखमागतम् । तन्मनो-रथमखिलमाशु पूरय हरे हर विरहदुःखभरमहह विरहागतम् ॥ ४॥ परमहं वेद्मि न तु विस्मरामीश, नहि विस्मरस्यहह गोकुल-नृप हृदागतम् । त्वमपि हि स्मारयितुमागतो गोकुलाधीश करवै किमुत कल्यसमुपागतम् ॥ ५ ॥ एतदेवास्ति विज्ञापनं नाथ मम तिष्ठ हृद्ये सततमच तु यथाऽऽगतम् । याहि कुरु शयनमतिजाग-रारुणतरे लोचने शमय परितापमलसागतम् ॥ ६ ॥ इति वचन-जातमतिमानिनीवद्नसञ्जातमाकण्ये ननु हृद्यकमलागतम् । पूर-यतु गोपिकाजनमनोरथमखिलमञ्जताकारमतिशयितसुभगागतम् ॥ ७ ॥ देहि वस्त्रभचरणराजीवरेणुमपि विषायेजनसङ्गदुर्मतिविरो-

धागतम् । धर्मरहितं सहितमतिदोषकारकैरहह हरिदासमथ चरण-शरणागतम् ॥ ८ ॥

धन्याश्रीरागेण गीयते ॥ २० ॥

भजे सिख गोकुलेशम् । नन्दभवनभूषणं नखभूषितहृद्यदेशम् ॥ ध्रु० ॥ मन्दहासफुछनासरुचिरमुखसरोजम् । वदनचन्द्रिकरण-कान्तिरहितमानमनोजम् ॥ १ ॥ वदनकमलमधुपवद्तिराजदलक-पुञ्जम् । वर्हमुकुटतटिवलासिबहुविचित्रगुञ्जम् ॥ २ ॥ युवितमुख-कमलमधुपचञ्चलतरनयनम् । अनुपमिनजिनिहितभावसततकृतमृ-गनयनम् ॥ ३ ॥ अूतटधृतमातृविहितवर्त्तलमषीिवन्दुं । मुखजित-पीयूषभिरतिचिन्हिवलसिदन्दुं ॥ ४ ॥ मृदुकपोललोलयुगलकुण्डल-कृतशोभम् । हीरककृतचिबुकभूषणिवरिचताविक्षोभम् ॥ ५ ॥ कण्ठ-शोभिमुक्तामणिभूषणोदितयीवम् । भावभरतया वशीकृतयुवित-जनजीवम् ॥ ६ ॥ कटितटगतपीतवसनशोभितनिजरूपम् । पद्न-खसुषमाविमानसुरनरमुनिभूपम् ॥ ७ ॥ विज्ञापनमेतदेव मानयमम वचनम् । श्रीवछभचरणकमलकृपया कृतरचनम् ॥ ८ ॥

मल्हाररागेण गीयते ॥ २१ ॥

प्रियसिक विरहे विपिनविचरणम् । विरहिमनुजरारणम् । गोकुलपतिपद्भाववतामितरायितरोकितरणम् ॥ ध्र० ॥ १ ॥ विवि-धविटपियुतलतावृन्दसन्दर्शनजिनतानन्दम् । शिशिरितनिक्षिलश-रीरपवनविचलितनवकुसुममरन्दम् ॥ २ ॥ मुद्रिमुद्तिमानसघन-नाद्विल्लासिरवश्रवणम् । अञ्जतपक्षितियुगघर्षणं कृतहृद्यदुःखवि-द्रवणम् ॥ ३ ॥ फलितरसालशालशाखागतिपककूजितकसुखम् । स्थलकमलाहितशोभोपमितयुवतिजनसरसमुखम् ॥ ४ ॥ हरितर-सालोकनचिन्तितहरिक्षपनामयुगलम् । संवर्ष्टितहृद्याहितराग-गानकृतिरिणतगलम् ॥ ४ ॥ गगनविल्लसद्तिघनघनवृन्द्विलोकन- कृतसुखदानम् । कम्पितशाखागतमृदुपछवचळनविहितसन्मानम् ॥ ६॥ विविधस्थळविरचितळीळाविज्ञापनबहुतरिनपुणम् । प्रियस- न्निधिसुखिनचयविचारणपरमानसकृपणम् ॥ ७ ॥ ईदशदशायुतं हिरदासं दर्शय गगनविहारम् । हृदयनिहितहरिवछभवरपदनखिव- युतिमणिहारम् ॥ ८ ॥

केदाररागेण गीयते ॥ २२ ॥

मानिनि सहसे किमतिवियोगम् । कुरु हरिणा सम्भोगम् । वारय तद्धरपीयूषेण विषमचेतोभवरोगम् ॥ १ ॥ निजहस्तावचितातिमृदुलतरकुसुमरचितशयनेन । प्रतिपद्मवलोकितपद्वीकृतचपलचिकतनयनेन ॥ २ ॥ भावितशयनशियतभवतीसन्दर्शनजिनतसुखेन । कृपयिष्यति द्यितेतितोषभरसन्तिहिसितमुखेन ॥ ३ ॥
पुनरिप तालवन्तकृतपवनविशेषविशतहृद्येन । श्रमविन्दृनि कलयता वदनकमलमनसा सद्येन ॥ ४ ॥ कृटिलालकतिनयनसमागतिरितजागरभीतेन । मारशरैरितपरुषतरैरिह विरहद्शां नीतेन
॥ ५ ॥ मुखकमलाहितगन्धलोभगुणभरगणितश्वासेन । स्तनतटलुलितहारशोभाभरसततस्मृतरासेन ॥ ६ ॥ संवाहितसरितजसुन्दरभावितपदकमलयुगेन । सकरणहृद्यकमलसम्पादितभाववदेकसुगेन ॥ ७ ॥ श्रीवल्लभपदकमलविमलमितहरिद्दासे सद्येन ।
मनसा सिख भावय निजभावं भाववतो विनयेन ॥ ८ ॥

केदाररागेण गीयते ॥ २३ ॥

हरिमनुसर सरिसजनयने। कुरु शयनं हरिणा सह सुन्द्रि रचि-तकुसुमशयने॥ १॥ विरहभावसमुदितहृदि तापिनवारणगीतगु-णम्। अत्यवयवगतिनरपमसुषमापरिभावनिषुणम्॥ २॥ चिरम-वलोकितपदकमलाकृतितरुपछ्छविनचयम् । चिन्तितचरमचमत्क्र-तिचित्रितदृष्टिरचितविलयम् ॥ ३॥ भाववशाशयविहितविनोद- विशेषविधानविचारम्। भावितरुचिरावयवविलोकनविहितनयनस-श्वारम्॥ ४॥ भावितभवतीपरिरम्भणकृतसम्भ्रमजनितसुखम् । मधुराधरपीयूषपानसम्पृटितसलोलमुखम् ॥ ५॥ भावितमानापन-यनकरयुगधृतपद्कमलवरम्। नखविधुकिरणकौमुदीमोद्विनोद्वि-शेषपरम् ॥ ६॥ अनुसंहितनिजविरहद्शासमुदितमानससन्तापम्। अन्वेषिततनुदाहविनाशकशीतलकमलकलापम्॥ ७॥ शिशिरोपा-यविधानविहितनिजजनमसफलविश्वासम् । श्रीवह्नभवरचरणकम-लपरिमललोभितहरिदासम्॥ ८॥

कल्याणरागेण गीयते ॥ २४ ॥

मानिनि तव पद्पतिताहम् । अङ्गीकुरु गोकुलपतिसङ्गं येन सपदि भविता हरिताऽहम् ॥ घ्रु० ॥ १ ॥ मानय विनयवचनमित-दीनं तव मेलनकरणे सुहिताऽहम् । नैवमुचितमतिरोषवती भवती क्रपया दासी विहिताऽहम् ॥ २ ॥ अवलोकयति पथं तव सुन्द्रि मानवारणे सिख निहिताऽहम् । इति जानीहि चरणपरिचरणनिर-न्तरकरणदोषरहिताऽहम् ॥ ३ ॥ भवतीरतिसम्पादनकृतये निरुप-धिगोकुलपतिरचिताऽहम् । यदि नाऽऽयासि वृथेव भवामि तदा निपुणैकमध्यलिखिताऽहम् ॥ ४॥ त्यजिस न मानमहो कथमपि तदितरयुवतीभिरतीव जिताऽहम्। यदि न भवति मम विहितमिदं सिख किमु कथयामि मध्यवनिताऽहम् ॥ ५॥ वदनामृतकरिकरण-चकोरं दर्शय सुखितं भूळुठिताऽहम् । इतरसखीजनसाहङ्कृतिबहु-वचनशोचनमृदिताऽहम् ॥ ६॥ जीवनमपि मम दुर्लभमधुना यदि निजसङ्गभङ्गगमिताऽहम् । कथमु दर्शयिष्यामि मुखं पुनरपि हरिणा बहुधा लिपताऽहम् ॥ ७ ॥ इति सहचरिवचनानि हृदाऽऽकर्णयति वद्ति सिव सिव चिलताऽहम् । श्रीवल्लभवरचरणरेणुहरिदासत-दीयक्रपाविताऽहम्॥ ८॥

मल्हाररागेण गीयते ॥ २५ ॥

विरहे सुन्द्रवर्षासमये। वद् जीवामि कथं मम दोषैरितशयितैरिह सिख विपरीते सद्ये॥१॥ वर्षति जलदे विरहानलदे गोवईत्वाहाखरे। परपुष्टे शतघुष्टं कूर्जात वद्ति केकिमुखरे॥२॥ लसति
भूमिरितहरितापवनविचलिते तृणिनचये। इन्द्रगोपकैतविनजमूलविलसद्नुरागमये॥३॥ विविधशिलासु गुद्धनिजरूपयुतासु विराजति नाथे। निजमुखद्र्शनजिनतानन्द्विलासगीतग्रणगाथे॥४॥
नवघनमध्यशोमिनी सुमुखि दृश्यते सितबकमाला। मेघनाद्मनुगर्जात मुरली क्षरित रसं सुरसाला॥ ५॥ उद्यति विद्युद्तीव
चञ्चला चालयतीह जनम्। असितमेघगणविरिचततमसा बहु भीप्यति वनम्॥६॥ रिज्ञतक्षिरकुसुम्भवसनपरिधानविराजितरूपे।
गायित मेघसमागमरागे निरुपिधगोकुलभूपे॥ ७॥ इति विज्ञापितमितशयकरुणे विरहितहरिद्रासेन। श्रीवल्लभपदकमलपरागधारिणि विरचितवासेन॥ ८॥

श्रीरागेण गीयते ॥ २६ ॥

सततं विचरति वृन्दाविपिने। गोकुलपितरिप गोपबालकैरारूढेऽपि दिने ॥१॥ निजवदनेन वदित नामानि गवामितरितवचनेन। मनिस मोदते विपुलरसागतसरसकुअरचनेन॥१॥ निर्मलनीरधौतिशिखरोपरिरुचिरशिलामुपिवइय । भुक्के भवनसमागतमन्नं निजगोपेषु निविइय॥३॥ प्रत्यङ्गलिबहुविविधफलानि द्धाति
रुचिरहस्ते। मध्यमोदनं तनुते दृष्टिं जननीकृतिशस्ते॥४॥ पिबति
विमलपानीयं यमुनायामञ्जलिबन्धेन। प्रतिबिम्बं पश्यित सुचिरं
निजलोचनसम्बन्धेन॥५॥ मृदु वाद्यित वेणुमितमधुरं चलिति
धेनुसङ्गे। हरित तापमथ काननदेशे विरचिततृणभङ्गे॥६॥ कनकचषकगतफेनसमूहं पिबति गोपमिथतम्। शिशिरयतीह बालकुल-

हृद्यं बहुविरहव्यथितम् ॥ ७ ॥ श्रीवल्लभपदकमलपरागरागरञ्जित-हृद्यम् । हरिदासं सुखितं भावैरपि कुरु दुर्जनविलयम् ॥ ८ ॥

आसावरीरागेण गीयते ॥ २७ ॥

चरणं धेहि सरसहृद्ये । व्यथते शिळतृणमूळैरित पद्मिति चिनतेकमये ॥ १ ॥ न हि समुचितिमह धरिणिविचरणं सुन्द्र सित
कमछे । उद्भटभाविनरन्तरिनर्गतनयननीरिविमछे ॥ २ ॥ श्रीरिप कुरुते सपिद् सहायं यद्यपि वनचळने । तद्पि बाधते मामकहृद्यं
चरणचिह्नकळने ॥ ३ ॥ यद्यपि भूमिरथो रससिहता त्यजित तथापि
हरे । इह यदि गन्तुं क्षणमुत्सहसे करवे सपिद् करे ॥ ४ ॥ व्रजसम्बन्धि गवामनुगं किमु गोपीजनवृन्दे । दोषमथो चेतिस चिन्तयसे छौिककमितिमन्दे ॥ ५ ॥ किमिति विभेषि तापसंस्रष्टे धारियतुं
चरणम् । फिणफणधृतपद्पद्म किमद्धतमेवं तव करणम् ॥ ६ ॥ मर्दनजनितदुःत्वमर्द्यसि पद्म जिनतानन्देन । भूमेरहह वियोगे विहितं किमु मिय गोविन्देन ॥ ७ ॥ श्रीविष्ठभपद्कमळसद्गगितिसकृतगन्धयुतेन । योजय निजचरणं करुणामय दाससरसहृद्येन ॥८॥

आसावरीरागेण गीयते ॥ २८ ॥

मित्र मा याहि करवै पयोमन्थनं फेनिमह भोजनीयं त्वया। पत्र-विरचितरुचिरपात्रनिहितं हरे नतु विधेया ममोपरि द्या॥ १॥ शीतलं भवति नतु भाव सुन्द्र हरे शृणु वने यन्न विहितं मया। किमिति हि विलम्बसे तिष्ठ मम सन्निधौ गोपसुतमण्डलीविहित-विनया॥ २॥ दर्शनानन्द गोविन्द सम्प्रति यथा भवति दुःखा-लिरथ रचितविलया। दृष्टतर्नीलमणिमञ्जुमुखलग्नमधुदुग्धकणपर-मशोभैकिनिचया॥ ३॥ तिष्ठ कथयामि परमञ्जुतामथ कथां मयि किमिप मधुवचनमुदितमथ चैकया। मामिह कानने करुणया यो-जय प्रणतपतिगोक्कलाधीश पदसेवया॥ श्रा आयाहि किमिप कथ- यामि तव कर्णयोरितशयितग्रसमथ लोकविरिचितभया। मञ्ज कुञ्जे रचय सङ्केतमञ्जलं शीघमहमायामि चरणगितक्वतरया॥ ५॥ वीजियामि परमितरमणसभ्रमे, दर्शनीयो हरे, भक्तक्रपया। योजनीयोऽस्मि तनु, सपिद भवता कदा कार्यकरणे रिसकजननाथसिहतया॥ ६॥ दर्शियेष्यित कदा मत्प्रभुखामिनीसहसवदनं विहितविपरितमिष्लया। मद्भिनन्दनमथो दत्तमनसा कदाऽऽकर्णयिष्यिति सुरतसङ्गामक्वतज्या॥ ७॥ देहि निजदास्यमिह वह्नभाधीशपद्कमलसेवनविहितभिक्तजफलाशया। सततसिहतेऽपि हरिदासके करुणतम विलस विपिने सरस निल्यरितराध्या॥ ८॥

माण्डरागेण गीयते ॥ २९ ॥

हा शृणु मा याहि वनम् । किमुचितिमिति गमनम् । चारणीयमिह गोपैरिमितो व्रजन्य धैनवम् ॥१॥ करवै विविधवसनभूषाभिरछङ्करणं तव देहे । रहिस विराजितिविपुलविताने वस मामकगेहे
॥ २ ॥ अतिसुगन्धमुद्रर्तनमितिशयगुद्धगन्धतैलम् । स्नानमथो कुरु
तोयैरुष्णैरूरीकुरु चैलम् ॥ ३ ॥ कच्लपटं परिधेहि तिलकमि वितनु विपुलमाले । तनुमुष्णीषं शिरिस विधेयं प्रथितालकमाले ॥१॥
नूपुरयुगमितचपलं पदयोस्त भुजयोरिप धेयम् । कङ्कणचयमधमध्यमङ्गदं गुच्लसिहितमि देयम् ॥ ५ ॥ हृद्यमध्ये मिणमुक्ताजटितं पदकं नाथ विधेयम् । मुक्ताकनकमालिकायुगलं जय जगदखिलमजेयम् ॥ ६ ॥ उपविश पर्यङ्के मृदुरम्ये कुरु सुन्दर शयनम् ।
तनवै करकृतमङ्गमर्दनं शिशिरीकुरु नयनम् ॥ ७ ॥ इति सरसं
वचनं राधाया रितरसभावयुतम् । शृणु वह्नभवरचरणकमलतलगतहरिदासनुतम् ॥ ८ ॥

सारङ्गरागेण गीयते ॥ ३० ॥

हरिरिह दिवसे वसति वने । गोचारणमपि कुरुते गोपैरिभतो

विटिपिघने ॥ १ ॥ नैव रोचते किमिप सुमुखि मम हरिविरहितसदने । विरहविहरिप तनुते दाहं हृदये नृपमदने ॥ २ ॥ द्रष्टुमहो
कामयते नयनं गोपतनयवदनम् । अलिकुलसहशालकतिसहितं
मुग्धरदनम् ॥ ३ ॥ नासा सततं विहितदुराशा देहकमलगन्धम् ।
आदातुं तस्या ननु तनुते सैव हृदयबन्धम् ॥४॥ रसना कुरुते सततमनोरथमधररसं पातुम् । वागिप परमनुरागवती विद्धाति मनो
गातुम् ॥५॥ संवाहियतुमतीव कोमलं पदकमलं हस्तौ । कुरुते(?)
मनिस मनोरथमतुलं हरिसेवाशस्तौ ॥ ६ ॥ स्फुरित सदा संमुखमतिचपलं चरणयुगं गन्तुम् । चैती(?)श्वरमिनलिषताऽतिकृपापर
नित्यमथो रन्तुम् ॥ ७ ॥ इति मामकसर्वस्व वचनजातं निवसतु
हृद्ये। श्रीवह्नभवरचरणविचिन्तनरिचतविद्यविलये ॥ ८ ॥

सारङ्गरागेण गीयते ॥ ३१ ॥

राधिका जयित वृषभानुभवने । विविधमङ्गलघोषनृत्यगीतादियुतसूतमागधवन्दिविप्रगायकजने ॥ १ ॥ विविधयहगोपिकाजनसमानीतद्धिकुङ्कुमाक्षतरचितभित्त(?)हस्ते । रेणुदूरीकरणगन्धजलसेकक्वततोरणध्वजपताकादिशस्ते ॥ २ ॥ निकटसम्बन्धिनिजनन्दपरिचितसकलगोकुलागतमनुजविहितमाने । पुत्रिकाजननसन्तोषजनिनजजनकविहितभूषणरत्ववस्तदाने ॥ ३ ॥ रितपथप्रकटनोपायसम्भवजितहर्षयुतदासिकाफिलतभाले । निजनाथलीलया लीनसकलेन्द्रियगीति गोपिकादत्तताले ॥ ४ ॥ उद्घटितवद्नजलजातसञ्जातपरमानन्द्दष्टराधैकवद्ने । गोकुलाधीशजननोत्सवप्रतिपद्सरणचिन्तितसचिरनन्द्सद्ने ॥ ५ ॥ सततिमह विलसतु प्राणपतिनेति चिरमाशिषामधिकतममधुवचनभाषिते । हृद्यकमले वसतु
भावपरिपोषितस्तामिनीसङ्गनिर्धारणविकाशिते ॥ ६ ॥ अस्पद्भिमतमिखलमत्र खल्ल सिद्धमिति तोषभरभरितनिजदासचित्ते ।

अतिशयितदुर्लभाभरणभृषितलब्धजन्मसमयोत्सवप्रेष्टचित्ते ॥ ७॥ भवतु वल्लभविभोरतिशयितकरुणया सपदि वासोऽपि तव चरण-रेणौ।दासदासस्य हरिदासकस्याऽधुना देहि भावं भगवति विधृत-वेणौ॥ ८॥

आसावरीरागेण गीयते ॥ ३२ ॥

पृथुके पर्यित मातृमुखम् । जन्म सफलिमिह् मनुते जननी लभते विविधसुखम् ॥१॥ उन्नतनयनमर्थमुत्थितवति सचिकतनयनयुगम्। स्वद्धरामृतवद्नकलरो फुल्लकमलसुभगम्॥ २॥ कुटि-लालकसङ्कलमुखकमले हृद्यभावविमलम्। नखरसमीकृतकुञ्चि-तचिकुरे नयननीरसजलम्॥ ३॥ आद्शोदितबालकरूपे द्वयद्शी-नचपलम् । प्रतिविम्बाकारणकृतलीले नर्तितकम्बुगलम्॥ ४॥ अवलम्बितमुक्ताफलभाले स्पृष्टकचिरभालम्। नृत्यित नवनीताय चञ्चले चपलालकमालम्॥ ४॥ करधृतमातृनासिकाभूषे मोद्रोम-हर्षम्। वद्नोपि परिवर्तितवद्ने रचितनीरवर्षम्॥ ६॥ द्शनद्व-यद्शितरसभावे भावनकृतिसरसम्। अवलोकितगोपीजनवृन्दे त-दर्शनसहसम्॥ ७॥ श्रीवल्लभकृपया मि कृपयतु वल्लवकुलरत्नम्। भवतु मानसं सपदि निरुद्धं विविधविषयरत्नम्॥ ८॥

रामकरीरागेण गीयते ॥ ३३ ॥

निजतनुजं जागरयति माता। त्रियसुत जाग्रहि रजनी याता।
सुश्रुतपयोनवनीतबद्धद्धिमोद्कादिशीतलता जाता॥१॥ मधुरं रौति
पक्षिगण(?)मथ विकचीयति कमलकुलम् । द्धि मथ्नन्ति गोपिका
भुजकङ्कणविष्वनिविपुलम् ॥२॥ वायुरसावावाति समीविद्धातु(?)
मलकनिचयम् । उन्निद्रय निजनयनयुगं कुरु रजनिदुरितविलयम्
॥ ३ ॥ उद्यति भानुरसौ परिहसति विकचकमलव्याजेन । किमिदमुरीकृतमधुना शयनं नन्द्भवनराजेन ॥ ४ ॥ गायति गोपम-

ण्डली सम्प्रति वालयशो विमलम् । दर्शय वदनविफुल्लसरोजं रचय जन्म सफलम् ॥५॥ कमलविनिर्गतमधुपकुलानि मधुरतरगलरणि-तानि । हरिरुत्थित इति जगति वदन्ति बहूनि मया गणितानि ॥ ६ ॥ पूरय निखलमनोरथिमिति निजजननीमधुवचनम् । सुहृदा-कर्ण्य तथैव कृतं हरिणापि यथारचनम् ॥ ७ ॥ श्रीवल्लभपद्कम-लमधुपमानसवित युत्(?)हरिदासे । कृपय सदैव मदीयवचनतो वर्णितसुगुणसमासे ॥ ८ ॥

अडाणारागेण गीयते ॥ ३४ ॥

नृत्यति गोकुलपतिरद्धतगित धेनुवृन्दसङ्गे। अवलोकय वेणुवा-द्विरचितगितभङ्गे॥१॥ अभिनयसंशनाय(१) द्रिंतभुजमूलम्। तनुते ननु सहचिर वरहस्तकमनुकूलम्॥१॥ नयनभेद्वेदनाय मु-ग्धिस्तवद्नम् । बहुविलासहासकरणद्रिंतिसितरद्नम् ॥३॥ सम्पुटीकृतरद्नच्छद्सूचितरसपानम् । वेणुनाद्किथतनामनिश्चि-तफलद्वनम्॥४॥ चारीकरणाहितपद्धरणितापहरणम्। प्रकटि-तरसगोपनाय पीतवसनवारणम्॥५॥ कोटिमद्नमोहनाय चलि-तकटिविलसितम्। श्चुद्रघण्टिकामनोहरनादमधुररसितम्॥६॥ मन्द्-मन्द्मञ्जलगितवारणवरचलनम् । ग्रीवाकटिचरणकमलवनमाला-ललनम्॥७॥ सन्ध्यासमयागितिरिह सुखयतु हरिदासम्। श्रीव-ह्यभचरणकमलभावमितिविलासम्॥८॥

सारङ्गरागेण गीयते ॥ ३५ ॥

बालमालापयित मुग्धलिलिम् । तात मातेति वद विस्वलित-तरसनया सुखय मम हृद्यमितभाववित्तम् ॥ १ ॥ अङ्गुलिं मम गृहाणोत्तिष्ठ सादरं दर्शय प्रायशो विविधचलितम् । मधुरमधुरं सपिद् वेणुमि वाद्य प्रतिपदं मधुरकरकमलकलितम् ॥ २ ॥ पश्य दर्पणगतं निजरूपमञ्जतं तद्नुकरणं वितनु परमवस्त्रवितम् । अति- भारपीठकोळ्खळसमर्पणे भुजयुगळमिष क्रह विशेषविठतम् ॥ ३॥ कमलपद लोचनं दुःखचयमोचनं मदिभिमुखमातनु सदा विरिक्तिम् । बालभावेन गानेन सुखरतया व्रजभुवि विधेहि ननु नृत्यच्छितम् ॥ ४॥ अञ्जनं नयनयोरितशियतशोभनं तव ददामीह कर्युगलदिलतम् । सजलचैलेन संप्रोद्ध्य तैलेन सह मुखविधुं सपिद् करवै विमलितम् ॥ ५॥ पिब पयो ननु वयो वर्द्धते येन तव मस्तकं भवति न कदापि पलितम् । दृष्टिविषयो भवति मम कदा जलद् इव दुग्धकणिनचयमथ मुखविगलितम् ॥६॥ नयनयुगलं कदा दिधि-दुग्धयाचने बाललीलानुतति सजलितम् । दर्शियिष्यित सकलगो-कुलविमोहनं भागधेयं भवति मम च फलितम् ॥ ७॥ विषयवि-वशाशयं विस्मृताधीशमि भक्तिपथभावभावनममिलितम् । देहि हरिदासिमह निजचरणवासमिप वद्धभाधीशपदकमललितम् ॥८॥

विलावलरागेण गीयते ॥ ३६ ॥

वज्यवति देहि मम लगति दानम् । चित्रितद्धिकलशामाधाय मस्तके चलित विपिने हरिस मत्तगजमानम् ॥ १ ॥ श्रुतिपथं निह गतं कुत्र तव दानिमिति किमिति हि मृषा वदिस विनयहातम् । अधर एवेति सिवकारणभाषिते गोपिकाधीश इह वचनजातम् ॥२॥ कथम् एकासि मम बाहुमाहूत इव कुलयुवतिधर्षणं किमिति तनुषे। एवमेवेति जयाह करयुगलमधुनापि कुलयुवतितामहह मनुषे ॥३॥ सहचरीष्ट्रन्दमपि पश्यति अपत्रप त्यज हठविहितमपि शिरिस भारम्। चल रहिस मस्तकेनैव किम् वहिस सिख भारमुत्तारये तव वृथा-ऽरम् ॥४॥ यतिकुटिललकुटेन शिरिस स्थितं दिधकलशमितरभ-सभावभारे। निजपतौ विपिनरितपरमतौ संमुखं वदित निह समु-चितं विजितमारे॥ ५॥ चरणयुगलमितमृदुलमहह लिलताकृति प्रिय वहिष्यामि शिरसैव सत्तम्। बालभावं जिहिह सरसमनसा परं तव जगित भवित न यशो विततम् ॥ ६ ॥ इति निजिप्रियत-मावचनमुपश्चण्वतो गोकुलेशस्य मुखकमलशोभा । दर्शनेनैव कुरुते सिख मानसं भावनतरिङ्गतं जिनतयशोभा ॥ ७ ॥ मनिस रिसके वसतु वागिवषयं हरे गोपरमणीजने दानचरितम् । विश्वभाधीशप-दकमलयुगकरुणया मम मनो विद्धातु भावभरितम् ॥ ८ ॥

ललितरागेण गीयते ॥ ३७॥

जहि जहि भामिनि मदुपरि कोपम्। अहमिह सपिद पतामि पाद्योरुपरि किमिति कुरुषे रितलोपम्॥१॥ मुखकमलं मम विरच्य संमुखमिप शिशिरीकुरु नयनम्। न मया सशपथमिभमतया कृतमन्यग्रहे शयनम्॥१॥ श ॥ फुल्लन्यनयुगलेन विधेहि कोपवित करुणालोकम्। त्वद्वमाननवितानजनितमपहर मम मानसशोकम्॥३॥ करयुगलं मम शिरिस निधेहि देहि सततमभयम्। हैयङ्गन्वत्सुकुमारतरं सिख कुरु मानसमितिसद्यम् ॥१॥ गोपनितिन्विनि किं बलमीदशमितिने तनुषे। ममशरणं न करिष्यित कापि युवित रितिश्चेतिस किमिति मनुषे॥५॥ निजपितनातिविषममितना विन्येन सिख मानम्। हृतमिखलं हृद्यं च ततं करुणायुत्रतिरसभानम्॥६॥ र ॥ रमणभुजालिङ्गनचुम्बननखदशनादिविधौ । न खलु वेद निजपरभेदपितता रितरमणिनधौ ॥ ७॥ श्रीवल्लभचरणस्मरणाहृतभावहृद्यं सरसेन । कथितिमदं हरिचरितं हरिदासेन सदा सरसेन ॥ ८॥

सारङ्गरागेण गीयते ॥ ३८ ॥

राजते हरिरसौ कुसुमभवने । गोपिकाकरयुगळचातुरीमीक्ष-माणो मनिस मोदते वहति पवने ॥ १ ॥ प्रेष्टया सहगतो विहरित विशेषतो हृदि च परिधापयित कुसुमहारम् । स्पृशति हृद्यं मिषे-णैव कौतुकपरो परमरमणीयमितगन्धभारम् ॥ २ ॥ विरचयित भूषणानीह कुसुमैरथो राधिकापरिधापनेति यत्नम् । शोभते पुष्पक्रतभूषणिवभूषितो राधया सह युवितहृद्यरत्नम् ॥ ३ ॥ अतिस्क्ष्मिसितवसनपरिधानफिलतिनिजदेहसुषमादिमितमारगर्वम् । प्रेयसी हसित च सलक्षणं चन्द्रमिव हृद्यहासद्युति सुदृष्टिखवम् ॥ ४ ॥ करयुगं वधाति कुसुमहारेण च कदाचिद्पि वदित मानय विलासम् । नेति नेतीति मधुवचनमाकर्णयति वदनकमलं स
परिचुम्बति सहासम् ॥ ५ ॥ हरिगले परिहितं हारमाकर्षयति बोधयति नायकं युवितवश्यम् । अधरमधुपानकृतिलोभलोलुपमुखं गोपिकावदनकमलैकपश्यम् ॥ ६ ॥ हारिमव लापयति हृद्यदेशे हरिः
प्रेयसीमिप च जिन्नति मुखमोदम् । गाढमालिङ्गति तदिङ्गितं वेदयति हर्षसिहतोऽपि तनुते विनोदम् ॥ ७ ॥ प्रयतु सकलमिप मम
मनोरथमहो दर्शयतु कुसुमयहयुगलवासम् । वल्लभाधीशपद्सरसिजे सर्वदा देहि गोपीपते सुदृढविश्वासम् ॥ ८ ॥

सारङ्गरागेण गीयते ॥ ३९ ॥

गोपकुलतिलक इह गोकुले समभवन्निजजनानन्ददानाय द्यया।
सकललोचनयुगलगोचरो रमणकृतिचरितया वसुदेवनीतया मायया
॥ १ ॥ जातकर्माचरणवेदबोधितकरणनीलरत्निगिरिविहितविप्रसन्माने । पुत्रजननानन्दनन्दृहृद्यानन्द्सन्दोह्नविहितबहुधेनुदाने
॥ २ ॥ उज्ज्वलीकृतग्रहे बद्धबहुतोरणे तैलयुतरजनीकृतधेनुशृङ्गारे ।
विविधवसनाभरणगोपसुसमानीतद्धिदुग्धवरवसनविलसदुपहारे
॥ ३ ॥ कृष्णजननश्रवणविरचितस्वाकल्पकरविधृतवलिगोपिकासमाजे । नन्दभवनागमनजातसन्तोषभरविरचिताशीराशिगोपराजे
॥ ४ ॥ चित्रविधवादित्रघोषसङ्गीतयुतनृत्यचारणबन्दिगुणविकासे ।
द्धिदुग्धसेकसंजातपरमानन्दगोपगोपीनृत्यगतिविलासे ॥ ५ ॥ विप्रगायकबन्दिसम्बन्धिजनतोषनन्दवितरितवसनरत्नमाले । सूनुस-

मुद्यकृते विष्णुसन्तोषाय नन्द्परिपूजितयहदेवजाले ॥६॥ रोहिणी नन्दगोपाभिहितनिर्भया व्यचरदाभूषणा गेहकृत्ये । गोकुलेशा-गमनसततकमलावासपरमसम्पत्तियुतभृत्यभृत्ये ॥ ७ ॥ वह्नभाधी-शकेवलसमाश्रयमात्रदासहरिदासजनशुद्धहृदये । प्रकट इह भवतु भवभावभञ्जनपरो निरुपधिकृपाकरो दोषनिचये ॥ ८ ॥

धनाश्रीरागेण गीयते ॥ ४० ॥

मयि दीने तु द्या करणीया। शरणिनस्यता हृदि धरणीया
॥ १ ॥ निजपदकमलयुगलकृतशरणे । सन्ततिविहिताविहितविचरणे ॥ २ ॥ साधनमितकृतिनजपथहाने । फलसम्बन्धिवरोधसमाने
॥ ३ ॥ विफलमृषामददत्तमानसे । विद्वलिभुसेवैकलालसे ॥ ४ ॥
इन्द्रियविषयचिन्तनाविमुखे । मृहतया पालितविषयसुखे ॥ ५ ॥
कामसमूहविभावनदक्षे । विषयसुमुखकालादिकमक्षे ॥ ६ ॥ दुर्जनसङ्गकरणमितदुष्टे । बहुविधदोषपोषपिरपुष्टे ॥ ७ ॥ असमिपतमक्षणशत(?)शुद्धौ । पररामासङ्गमहतबुद्धौ ॥ ८ ॥ परिजनजनितहासगतनासे । श्रीवह्लभपद्सरसिजदासे ॥ ९ ॥

गौडीरागेण गीयते ॥ ४१ ॥

सिख विपिनाद्धुनैवाऽऽयाति । श्रूयत एव मुरिछकानादो वद्-नामोद्वायुरावाति ॥१॥ झंक्रतिरिप वनमाछामधुपकृता कुरुते हृदि मोदम् । गोपाछंक्रतिरितशयमधुरा विद्धाति विशेषविनोदम् ॥ २॥ गावो गोपा बलभद्रोऽपि समायाता निजगेहम् । एकलमेव मिलि-घ्यामो मधुराकृतिकोमछदेहम् ॥ ३ ॥ चलनीयं मिलनीयं हरिणा रमणीयाकृतिना सुचिरम् । श्रवणीयं वचनामृतिनचयं करणीयं हृद्यं शिशिरम् ॥ ४ ॥ सामग्रीमथ निजसङ्गे विविधामिप नयन-नवीनम् । कुरुत मनोरथचयमिप सफलं हुतमिसरित सखीनम् ॥ ५ ॥ विरहदहनजनितं परितापं शमयत मृदुलकरेण । परिरम्भ- णमिप तनुत चिरं सुखमनुभवतातिभरेण ॥६॥ वसतु सदा हृद्ये रसिवयुत(?)युवतीवचनम् । भावभरं गोवर्छनधरणे वितरतु कृतर-चनम् ॥ ७॥ हरिदासेन सदा हरिवछभचरणरेणुवित्तेन । जिल्पत-मिदं न्यधीयत हृद्ये विरहविकलचित्तेन ॥ ८॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४२ ॥

किं त्वया कृतमद्र्शनेनैव मम रोचते नैव भवनम् ॥ १ ॥ न त्रपा कापि निजपरजनेभ्योऽपि मम कैव पद्मपि च विद्धातु गम-नम् ॥ २ ॥ कुरु वचनपीयूषवर्षणेनैव मम हृद्यगतविरहजनिता-ग्निशमनम् ॥ ३ ॥ इति निजस्वामिनीसरसवचनम् । सपदि वित-नोतु निजमनोदोषद्मनम् ॥ ४ ॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४३ ॥

जय राधिके जय राधिके सततं सह हरिणा ॥ १ ॥ निजरम-णेन सदा रमणं कुरु युवतिरतिकरिणा ॥ २ ॥ अवलोकनजनिता-नन्देन च सुखय सखीनयनानि ॥ ३ ॥ पल्लवकुसुमसमूहकृतानि हि सफलय वनशयनानि ॥ ४ ॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४४ ॥

जयित रूपगुणशीलसुषमाधिका मुख्यतररमणरित विलिसतस्वा-मिनी राधिका॥१॥ केतकीकुसुममदमानहरणाधिका देहविद्युति-वशीविहितसर्वाधिका॥२॥ नन्दभवनानन्दसुरतसुखसाधिका । गोपिकाधीशहृदि विरहभरबाधिका॥३॥ सर्वभावैकमतिपोषज-बलाधिका। भूतले कापि युवतिर्यतो नाधिका॥४॥ निजनाथ नित्यसंयोगशोभाधिका॥५॥ हरिदासजनसत(१)शरणविषयाधिका। वसतु हृद्ये चरणरेणुसङ्गाधिका॥६॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४५ ॥

सिख गावो गोकुलमायाता हरिरुपयाति वने । नृत्यति गायति

वेणुं रणयित जनयित सुखमनुकूलजने ॥ १ ॥ वनमालामधुपैरप्यलङ्कृतमित साद्रमाकण्यं भृशम् । उद्गायित वोधयित निजागमनमिप निजद्विसवियोगकृशम् ॥ २ ॥ चञ्चलनयनयुगं चालयित
विशेषरसाभिनयेन । जनयित परमसुखं कित्तरगतभावरसातिशयेन ॥ ३ ॥ विविधविलासगितं तनुते कमलं भ्रामयित करेण ।
मुहुरनुपश्यित वनमालामिप हृष्यित भावभरेण ॥ ४ ॥ चलित
कदाचिद्मन्द्मन्द्गित करिण इव धरणीदेशे । स्वयमिप विस्मयरसमनुभवित विचित्रितनिजवेशे ॥ ५ ॥ सिख सूचयित सरागदृशा
रजनीरमणीकरणीयम् । चपलदृगन्तशरैरिप विध्यित युवितमनोहरणीयम् ॥ ६ ॥ कृदिलालककुलसङ्गुललपनं पश्यित विपिनायातम् । चलित चतुरहृद्या हरिसंमुखमिप हृद्येऽति विभातम् ॥७॥
श्रीवहृभपद्कमलरेणुसेवनमानसगितना । हरिदासेन निरूपितमखिलं जयित सरसमितना ॥ ८ ॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४६॥

गोकुलानन्द्वनविपिनविहितम् । करयुगेनातिकोमलकपोलद्वयं प्रोञ्छति वदति जननी सुतहितम् ॥ १ ॥ मम दशोरायाति कृशतमं वदनमिह् धर्मसम्बन्धिजलबिन्दुसहितम् । सुङ्क्ष्व पयसौदनं सुखय मम मानसं कृपय हरिदासमपि भजनरहितम् ॥ २ ॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४७ ॥

कीद्दशं दानिमह लगित तव गोरसे। जिहिह हठमीदृशं याहि भवनम्। किमिति एक्कासि ननु वसनमितकोमलं प्रथममथ याति विक्रयणसवनम्॥१॥ द्धिकलिशिका पतित लकुटविश्रामिता नैव समुचितिमदं युवितकदनम्। वजराजदुर्ललितलितसूनो सदा मदुदितरिपि वितनु निजसमवनम्॥२॥

श्रीरागेण गीयते ॥ ४८ ॥

वन्दे राधामृदुलपद्म् । गोपीभावविभावितभावरूपपद्कमल-

भावशुभदम् ॥ १ ॥ निरुपमसुषमाहृतनवकुङ्कुमचम्पककेतिकिकुसु-ममदम् । सन्ततसेवनसरसहृदयं सञ्जातभावसेवाफलदम् ॥ २ ॥

कल्याणरागेण गीयते ॥ ४९ ॥

सुन्द्रि देहि गोरसदानम् । लगित न गतिरुचिता तव सुभगे कुरु मिय पुरुसन्मानम् ॥ १ ॥ बलमबलासु कथं कुर्मो नहि नर्म-वचनमिति कुरु विज्ञानम् । भवदाशाबद्धा निवसामो विपिने विपु-लय यशोवितानम् ॥ २ ॥

कल्याणरागेण गीयते ॥ ५० ॥

वसित मनो मम हरिचरणे। गुरुजनशिक्षणमितलक्षणमि न भवति हेतुरिवलकरणे॥१॥ निह जानामि कृतं किमिदं मम तरलहगन्तपातवरणे। नयति चित्तमथो गुणलग्नं रूपनिमग्नं गिरि-धरणे॥२॥ प्रतिविपिनं सङ्गे सिव यामि भयं न काननतरणे। रिसकशिरोमणि सरसवचनमाकण्यं किमत्र गेहभरणे॥३॥

कल्याणरागेण गीयते ॥ ५१ ॥

कापि युवतिरतिचतुरा वशीक्रस्ते गोपीशम् । मद्नविमोहननयनचळनचश्रळितसकळरमणीशम् ॥ १ ॥ नियोंगपाशिवरचितस्विरवेषशोभायुतो विद्धाति निजधेनुदोहम् । क्रिटळकुन्तळमधुपक्रळसमाक्रळवद्नकमळद्श्रीनजनितजनमनोमोहम् ॥ २ ॥ चपळतरनयनयुगचाळनेनैव गोपीवशीकृति विहितभक्तसङ्गे। भवतु भवभयहृतौ वेणुवाद्नकृतौ विहितगिरिवरधृतौ रितरनङ्गे ॥ ३ ॥ गोपिकाकरकमळकळितळळिताकृते रितपते नित्यमायाहि गेहम् । बहुविविधभूषणादिभिरळङ्कृतियुतं तुभ्यमिममर्पये देव देहम् ॥ ४ ॥
रित्यवरस्विकरं निर्जितामृतभरं वितर रसमधरमधु मधुरळेहम् ।
अन्यदर्शनरहितसततसरसैकहितनित्यसहभाविमह कृष्ण चकमे(१)ऽहम् ॥ ४॥

कल्याणरागेण गीयते ॥ ५२ ॥

भामिनि मानय मम विनयम् । आकर्णय हरिणा यद्भिहितं रसवचनं सदयम् ॥ १ ॥ द्वतमायाहि मया सह सुन्द्रि मा कुरु गुरुजनजनितभयम् । रमय निकुञ्जे मधुकरगुञ्जे नन्दसूनुमानन्द्-मयम् ॥ २ ॥ किमिति वृथा समयं यापयसि रहिस मिल वितरतु विरहविलयम् । हरिदासे वह्नभवरदासे देहि चरणयुगरेणुचयम् ॥३॥

कर्णाटकरागेण गीयते ॥ ५३ ॥

गायति गोपी हरिचरितानि। यानि क्रतानि निकुञ्जे हरिणा विरहे सहचरितानि॥१॥ ध्यायति मीलितलोचनयुगला रति-रसभरभरितानि। मुहुरनुमनुते चित्रितमनसा सखि सर्वोपरि तानि ॥२॥ पश्यति विटपिलताभवनानि हृदा पञ्चवहरितानि। मनुते दोषं तनुते तापं गुञ्जितमधुकरितानि॥३॥ भावभरेण पदा निद्-धाति च नूपुरविमुखरितानि। निजमिलनं भावयति तनोति सुर-तगतनागरितानि॥४॥

कर्णाटकरागेण गीयते ॥ ५४ ॥

चल सिख हरिणा मिल सदने। पछवकुसुमिनिर्मितशयने कुरु शयनं विधुवदने॥१॥अनुकम्पय परमादरणीये निजदेह्युति जितमदने। विहस सरसवचनानि निशामय शमितविरहकदने॥२॥ लग कण्ठे नवभेदिवरिहता रितकूजितसदने। अधररसं पिब चुम्ब कपोलं विजितकुन्दरदने॥३॥ पयसामिप वीजितसमये दियतदियतगदने। सुखमनुभव भव सुभगा सततं सरसरद्वच्छद्ने॥४॥

कर्णाटकरागेण गीयते ॥ ५५ ॥

सुमुख मद्ये वेणुं वाद्य। रूपं लिलतित्रभङ्गं प्रकटय मम हृद्यं सद्यं परिमोद्य ॥ १ ॥ वनमालागतकुसुमतुलसिकामधुमत्तालि- कुळं संनाद्य। मनुजपक्षिपशुसुरसंदोहं जनितानन्द्भरं सम्पाद्य ॥ २॥ बाळळीळया गोपग्रहेषु विहरणे निजरसचरितं छाद्य। गो-पीजनवस्लभ इति रुचिरं नाम रहस्यं जगति निगाद्य॥ ३॥

कर्णाटकरागेण गीयते ॥ ५६ ॥

मम वेणुं वादय राधे। श्रुतियुगलं पूरय नादेन विशेषितविर-हहृदयबाधे॥१॥ अहमपि युवतीभारभरेण दृशा पश्यामि मुखम्। भुजयुगलेनाऽऽलिङ्ग्य च गाढं बहु विन्देय सुखम्॥ २॥ निखिलं मामकवेषं विरचय रचयेऽहमपि युवतिवेषम्। वदनकमललावण्य-रसाद्यं सपदि पिबामि विरहपेयम्॥३॥ करवे निजसम्बन्धानुभवं तनुवे तव च यशोविस्तारम्। ऊरीकुरु दूरीकुरु मानं वितनु मनो-रथचयनिस्तारम्॥ ४॥

कर्णाटकरागेण गीयते ॥ ५७ ॥

रहिस जपित सिख राधानाम । सकलसुभगतमरूपं ध्यायित तव सुन्द्रताधाम ॥ १ ॥ गायित गुणगणमपि फलिस्झ्ये सकलिनगमगणसारसाम । परिरम्भितुमुत्सहते सततश्रीमदुरोमालिका-दाम ॥ २ ॥ बाललीलया देहि सुखम् । मृगमदितलकमलकलसद्लिकं द्र्यय क्रतलीलसुमुखम् ॥ ३ ॥ कुरु नृत्यं पीठं च समानय गीतं गाय मधुरनादेन । परिरम्भय लम्भय सुखरूपं विलस वेणु-वादेन ॥ ४ ॥ मुग्धभावकृतमधुराराव सपिद परिधाव सहजचपलम् । उपिरिनपत निःसहमनुकूलं देहि द्याभर विहितफलम् ॥ ५ ॥ मंश्च मदिममुखमायाहीह हरे सुन्दर पश्यामि गतिम् । उपिवश मृदुले नाथ मदङ्के सम्भाषय जाने सुमतिम् ॥ ६ ॥

यमनरागेण गीयते ॥ ५८ ॥

छितमुरिकाकछिननदम् । मधुराधररसयुतमनुभावय श्रा-वय श्रुतिसुखदम् ॥ १ ॥ नीळजळदगर्जितमनु कुरु कुरु नृत्यदिवेह

१ अत्र किंचिद्राक्यार्थं त्रुटितं भाति ।

पदम् । मन्दमन्दमायाहि सुमुखं हर गजराजपदम् ॥ २ ॥ विहस वदनकमलं परिफुछकपोलयुगं दर्शय सुरदम् । चरणसरोजं शिरिस निधेहि वियोगतापशिवदम् ॥ ३ ॥ मृदुलकरं हृद्ये धारय वारय विरहं हिर रितरसदम् । छादय बाललीलया निखिलं प्रकटय नि-जजयदम् ॥ ४ ॥

यमनरागेण गीयते ॥ ५९ ॥

त्वमिस मम राधिके जीवनधनम्। मैव मानं वितनु द्हिति
मामतनुरिप समयतापं च हर विरहिनिधनम्॥१॥ त्वद्नुकम्पाहरां वछमे मिय विना रोचते नैव मम कुसुमभवनम्। मैव मामेकलं सततमिप शीतलं शिशिरयित पुलिनमिप शिशिरपवनम्॥२॥
कृपय मिय नित्यद्यिते विलस सह मया लीयते तव द्या नैव
माने। पीयूषिनिर्मितामिप मदनसिद्धिदामानन्ददायिनीमहमहो
जाने॥३॥

यमनरागेण गीयते ॥ ६० ॥

राधे मिय जिह कोपम्। अतिदीने सततं त्वद्धीने वितनु विर-हलोपम्॥१॥ पद्पतिते शरणं गतवित मितचतुरतरे परिहर मा-नम्। रसलुब्धे विरहश्चब्धे सिख देहि महारसदानम्॥२॥ दोष-युते रसदोषयुते बहुबोधमते दण्डय सर्वम्। नन्दसुते सकलाधिप-ताविप दूरीकुरु गर्वम्॥३॥

यमनरागेण गीयते ॥ ६१ ॥

स्मरित किं राधिके रितविलासम् । मम वसनभूषणादिकमित्व-लमिष धृतं सुरतपुरुषायिते जनितहासम् ॥ १ ॥ विच्छुरितकेशम-तिशयितसुन्दरवेषमानन्दिनश्वासहृदयदेशम् । गाढमालिङ्गनाभेद-निगमस्मृतिं तूलसहशीविहितमुक्तसुखलेशम् ॥ २ ॥ उभयसारूप्य-कृतकेवल्यबोधनं विरह्भरशोधनं कामपूरम् । जनितलजाभरं न-मितमुखसारसं विहितनिरुपमरसं दुःखदूरम् ॥ ३ ॥

यमनरागेण गीयते ॥ ६२ ॥

मनिस विचारय चारुतरे। किमुचितिमदमिभमतकरणं सिख धृतिगिरिराजवरे॥१॥ क्रुरु विनयं मानय मम वचनं वेणुविराजि-तकमलकरे। विलस विद्युदिव विद्युति नीलिमशोभितनीरधरे॥२॥ एकीभव परमानन्देन महारससुरतं देहि दुरापम्। किमिति वृथा क्रुरुषे समयक्षयमभिसर जहिहि विलापम्॥ ३॥

. यमनरागेण गीयते ॥ ६३ ॥

चिन्तय चेतिस हरिचरणम् । सहजिशशिरमितशियतशोभनं विरहतापहरणम् ॥ १ ॥ गगनोपममिप नखिवधुसिहतं विहितसक- छवरणम् । प्रणत देहिजनपापकर्षणं भवसागरतरणम् ॥ २ ॥ मद- ननृपतिजयकृतिशीछं रितगितिछीछं सुखभरणम् । विकसिदिन्दि- रामन्दिरमिप निजसेविसकछकरणम् ॥ ३ ॥

केदाररागेण गीयते ॥ ६४ ॥

एहि परिधेहि नीळवसनम् । यन्थय वेणीमेणीनयन रोधय वदनविहसनम् ॥ १ ॥ शीलय शिरिस सकलशृङ्गारं सफलय कुसु-मविकसनम् । विविधमहामणिजिटतभूषणे रूषय कुञ्जविलसनम् ॥ २ ॥ किमु गृह्णासि वियोगभरेण मुखेन महानिःश्वसनम् । द्रुत-मभिसर मा कुरु लघुगत्या क्षुद्रघण्टिकारसनम् ॥ ३ ॥

शङ्कराभरणरागेण गीयते ॥ ६५ ॥

पङ्कजनयने पह्नवशयने विलस लताभवने । कूजित पिकसमु-दाये मधुरं वहित मलयजपवने ॥ १ ॥ कुसुमिवकासे हिरतिविलासे मृदुमधुकरगुञ्जे । मदनिवबोधसाधने सुन्दिर प्रकटितरसपुञ्जे ॥ २ ॥ गमनिवलम्बं मा कुरु मानिनि दुर्लभतमगोकुलपितसङ्गे । नीलज-लदसुषमामदहरणे रमय हरेरङ्गे ॥ ३ ॥

केदाररागेण गीयते ॥ ६६ ॥

कथमु जहाति राधिका मानम्। मामिह वद् सहचरितमुपायं

देहि जीवदानम् ॥ १ ॥ विषमवियोगरोगतापं हर वितर रसौषधि-पानम् । शुष्यति मुखमधुरासवपानं(?) मतर(?)रूपनिधानम् ॥ २ ॥ किं जाने परिणामे भविता रक्षति गुणगानम् । यदि मयि कृपयति नैव राधिका प्रभवति विरह्वितानम् ॥ ३ ॥

केदाररागेण गीयते ॥ ६७ ॥

कथं जीवामि राधिकारोषे। विद्यति पश्चरारोऽपि शौरिह मयि विरचितदोषे॥१॥ निह पश्यामि कुत्र सिख यामि विरहकृतदृ-इमोषे। न लगति कोऽपि कृतोपायोऽपि परमविरहज्वरपोषे॥२॥ न भवति कथमपि मम निस्तरणमसित तद्तुलतोषे। अधररसेन विना जानामि कथं मुखविधुशोषे॥३॥

केदाररागेण गीयते ॥ ६८ ॥

मिय मानेन किमायातम्। सुन्द्रि कथय करे। अनुभूतं सिख बहुधा दुःखं मनिस विनोद्भरे॥ १॥ किमु पारुष्यमीदृशं कुरुषे पद्परिचरणपरे। भवति कथं कमनीयविवेको वृन्दाविपिनचरे ॥ २॥ अगतिकगति मानसिमदमिखलं सज्जति लसद्धरे। क्षण-मिप निह शक्कोमि विरहितुं त्वामिभमानधरे॥ ३॥ विस्मारय नि-जक्कतमपराधं साध्य चतुरतरे। रितमितिशयरसभावविभावितहृद-यसरोजवरे॥ ४॥

केदाररागेण गीयते ॥ ६९॥

चिन्तये राधिकाचरणकमलम् । यद्वलोकनजनितविविधमुख-मन्तरा भवति परमायुरिप जन्म विफलम् ॥१॥ विजितकल्रहंसगति सुमिति विधुसेवितं मञ्जमञ्जीरिननदातिसरलम् । तलभागगतराग-सुषममङ्गलिद्लैरावृतं वरणकृति सहजतरलम् ॥२॥ मिलितुमुत्क-ण्ठतेऽधैर्यमवलम्बते मामकं मानसं प्रकृतिचपलम् । सिख वितनु सङ्गमं जन्म दुर्लभतमं राधया शमय मम मदनजनितानलम् ॥३॥

विभासरागेण गीयते ॥ ७० ॥

मृदुलकपोलयुगे तव चिह्नं किमिदं वद मदनाधिकसुन्दर । प्रक-टमञ्जनं नयने भाले कुङ्कममपि गोगोपपुरन्दर ॥ १ ॥ वसनं शिथि-लमथो शिथिला गतिरतिजृम्भा नयनं सजलम् । सक्षतमधरं सनखं हृदयं स्वलितं वचनं रतिविकलम् ॥ २ ॥ सहसं वदनं प्रकटितरदनं मधुराधरयुतनिःश्वसनम् । व्यथयित मामिखलं तव रूपं याहि विधेहि तयैव विलसनम् ॥ ३ ॥

विभासरागेण गीयते ॥ ७१ ॥

वद् सिख सिद्धित किं माने। प्रतिवन्धं कुरुषे निजरमणे खय-मिष वसिस शोकसन्ताने॥१॥ मैवं कुरु मिय पद्पतिते निजम-निस विचारय रूपनिधाने। समये किमिति करोषि विलम्बं द्यिते रितरसदाने॥२॥ महती मम सिख भवति पिपासा मधुराधरनिरुप-मरसपाने। राधे नाधेया मिय दोषा दोषसमूहनिरासनिदाने॥३॥

विभासरागेण गीयते ॥ ७२ ॥

अलसवितं रजनिजागरारुणतरं कमललितं जयित नाथ नयनम् ॥ अर्धमुन्मीलितं प्रेयसीकीलितं सूचयित भामिनीभाव-चयनम् ॥ १ ॥ जितमीनखण्डनं लग्नद्विताञ्जनं निजहृद्वयरञ्जनं विहितद्यनम्। युवतिजनरुचिकरं चित्तहृतितत्परं प्रकटरेखां विरह-भरविलयनम् ॥ २ ॥ सहजचपलं परमलावण्यसहजलं भोगिनी-भाग्यफलमधरशयनम् ॥ दशदिश्च सङ्गतं रसिकजनसंमतं सन्ततं सखि विहितरतिमृगनयनम् ॥ ३ ॥

विभासरागेण गीयते ॥ ७३ ॥

जागृहि जागृहि सुन्दरबाल । सुश्रुतपयः पिब दिध नवनीतं कुरु वदने निज गोकुलपाल ॥ १ ॥ विरचय रुचिरगोपश्रुङ्गारं मृगमद-तिलकसुशोभितभाल । वादय सुत निजमधुरमुरलिकामानन्दद प- रिहितवनमाल ॥ २ ॥ विपिने याहि गोपसहितो गोकुलमपि चा-रय चरणरसाल । अथवा विलस तातभवने जय जय कंसादिमहा-सुरकाल ॥ ३ ॥

विभासरागेण गीयते ॥ ७४ ॥

लैलियति दोलिकामञ्जरायनम्। तिलकगोरोचनं भालमुक्ता-फलं कुटिलकुन्तलमुखं चिकतनयनम्॥ १॥ चरणसञ्जालनं मोद-भरगायनं प्रतिबिम्बदर्शने मृदुलहासम्। बाललीलापरं पद्दसुमक-रधरं(?) भाषणे फुल्लनासाविकासम्॥ २॥ अङ्गुष्टचोषकं गूढरसपो-षकं खल्पसन्तोषकं कृष्णचन्द्रम्। गोपिकाजनमनोमोदसम्पादनं तदिभलिषताकृतौ विगततन्द्रम्॥ ३॥

विभासरागेण गीयते ॥ ७५ ॥

बालक कथय कथय मधुवचनम् । श्रुतियुगलं परितपित कृपा-कर श्रावय कृतरचनम् ॥ १ ॥ स्वलितपदं प्रकटीकृतसुरदं रदन-च्छद्विरचितलालम् । फुछनासिकहासविकासं करयुगतलवित्तरित-तालम् ॥ २ ॥ चलितचरणकमलमतिविमलं सुवयतु मम हृद्यं सुरसालम् ॥ ३ ॥

भैरवरागेण गीयते ॥ ७६ ॥

किं कुरुषे मिय मानं भामिनि । सकुद्पराधे राधे नैवं कृतिरु-चिता मद्युतगजगामिनि ॥ १ ॥ सपिद् विहाय हृद्यहितगर्वं कुर्वे चरणकमलनमनम् । कुरु वद्यं निजरसदानेन निवारय परमन्दिर-गमनम् ॥ २ ॥ शिरिस निधेहि करं करुणे कुरु मामितदायरसभा-वम् । विरहविह्विज्विलतं मानिनि निर्वापय च हृद्यदावम् ॥ ३ ॥

भैरवरागेण गीयते ॥ ७७ ॥

करणीयं न दोषगणनम् । वृन्दाविपिनकद्म्बतले चिन्तय सखि

१ श्रीमत्प्रभुचरणकृतमिदं पदं प्रसिद्धम् ।

विहितवेणुरणनम् ॥ १ ॥ मा मामुद्धाटय निजरमणं यद्यपि विहि-तबहळदोषम् । सहजक्रपाळो पाळय पतितं पदयो रहितविरहपो-षम् ॥ २ ॥ किं कर्तुं कामयसे सुन्द्रि शक्तोऽहं न विरहसहने । विचरिष्यामि विरागभरेण विसङ्गितया विपिने गहने ॥ ३ ॥

भैरवरागेण गीयते ॥ ७८ ॥

जीवय जीवय विरहिजनम् । अतिपरितापविशेषविकळता सन्ततसेवितविजनवनम् ॥ १ ॥ पछवतल्पगतेऽपि कदाचिद्हह सखि
भवति भूमिपतनम् । रक्षति छक्षणसिहते रहिस तवैव नामजपनम् ॥ २ ॥ कचिद्पि भवति वियोगभरेण सखीषु वृथाळपनम् ।
तिष्ठति मौनमुद्रया मीळितनयनयुगळनमनम् ॥ ३ ॥ सहजद्यावित भवतीद्यया भवति तापशमनम् । राधे नैव दोषगणनं कुरु
झटिति वितनु चळनम् ॥ ४ ॥

भैरवरागेण गीयते ॥ ७९ ॥

हरिरिह विलसति यमुनाकूले। रणयति मुरलीमधरसङ्गतामति-शयशोभनीयमूले॥१॥ आकारयति धेनुसमुदायं गतवन्तं बहु-दूरे। क्रीडित गोपतनयसहितोऽसितत्रयमुनाजलपूरे॥२॥ कामपि रमयति निभृतनिकुञ्जे पल्लवकुसुमसमूहे। अतिनिविडे रविदर्शन-रहिते परजनगमनदुरूहे॥३॥

आसावरीरागेण गीयते ॥ ८० ॥

मिछितुं मुरिरपुणा मया सह सहचिर चछिस वने । किमिति विलम्बं कुरुषे भामिनि रसिनिधिहरिमिछने ॥ १ ॥ विविधिनिकुञ्जे देशगतपछवतल्परिचतशयने । धृतिनिजनाथकण्ठकरकमछा वि-छस मुदा विजने ॥ २ ॥ चपछेवाऽऽछि विराजिस मिछिता जळयु-तनीछघने । निवस सदा हरिणा सह सिख हरिदासदीनवचने ॥३॥

आसावरीरागेण गीयते ॥ ८१ ॥

वद निजहृद्यगतं राधे। किं ध्यायिस सिख रहिस निकुञ्जे हढ-तरिविहितसमाधे॥१॥ केन मनो छम्नं तव कथयाऽनुमितिवरह-बाधे। सपिद नयामि रिसकवरसिक्निधिमथ हृदि विहितवृथाधे॥२॥ किमिति विषीदिस वृथा विह्वले शिशिरग्रणागाधे। सपिद मया सह चल हरिनिकटे गतहृदयोपाधे॥३॥

आसावरीरागेण गीयते ॥ ८२ ॥

धैर्यमवलम्ब्य कुरु चौर्यमङ्गीकृते विलस निजगोपिकागारे।
त्वद्भिरुचिजननसम्पादितं निखिलमङ्गीकुरु प्रिय सततकृतविहारे
॥१॥ बाललीलामिषेणैव सङ्गोपय सकृतमिखलं जगति दोषभारे।
पूर्य मनोरथं बहुदिवससिश्चितं विष्म किमिधकिमितो विजितमारे॥ २॥ वयमुपालम्भकृतये यशोदान्तिकं नाथ यामो यदा
नन्दगेहम् । वैमनस्यं मनिस मा विधेहीश गोपितचरित गणय
निजमेव देहम्॥ ३॥

आसावरीरागेण गीयते ।। ८३ ।।

जिहिह परं निजहठमिमानिन। चलिस न किं करिणीवाऽति-गामिनि॥ १॥ अभिनवनीरद्सुन्द्ररूपे। विलस सदा वृन्दावन-भूपे॥ श॥ विर्हिपच्छिवरिचतश्रुङ्गारे। यथितरुचिरपछवसुमभारे॥ ३॥ मृगमद्तिलकविराजितभाले। यथितालकतिमुक्तामाले॥ ४॥ श्रुतियुगशोभितकनककुण्डले। युतिमण्डितमृदुगण्डमण्डले॥ ४॥ श्रुयगचापहृताखिलमाने। तिलके विहितचरशरसन्धाने॥ ६॥ मुक्ताभूषणभूषितनासे। निर्जितिलसुमसुषमविकासे॥ ७॥ अमितसुधाभरपूरिताधरे। युवितवशीकृतिहेतुरसभरे॥ ८॥ द्विजमणिगणसुषमायुतहासे। मणिमुक्तायुतहारिवलासे॥ ९॥

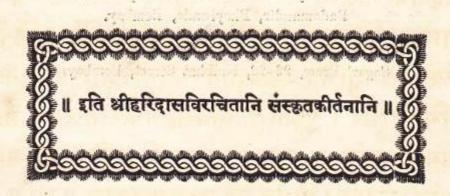
हीरकभृषितचिबुकभृषणे। द्युतिदूरीकृतदृष्टिदूषणे ॥ १०॥ कण्ठ-लग्नवरकण्ठाभरणे । प्रतिबिम्बमनोजविभ्रमकरणे ॥ ११ ॥ हृद्य-विराजितहीरकपदके । विहृतगगनगतशशधरमदके ॥ १२॥ नाभि-लिम्बमुक्ताफलहारे । हाटककृतमणिहाराधारे ॥ १३ ॥ अङ्गुलि-दशकमुद्रिकामाले । कङ्कणजटितमहामणिजाले ॥ १४ ॥ अङ्गद्-शोभिमध्यभुजदण्डे । देवदैत्यजनदण्डितचण्डे ॥ १५ ॥ उत्तरीय-वासोलसदंसे । विविधकुसुमचयविहितवतंसे ॥ १६ ॥ नृत्याभि-नयनकृतिकटिचलिते । श्रुद्रघण्टिकारसितसुललिते ॥ १७॥ कनककपिशकटिवसनविकासे । नवविधरत्नहारकृतवासे ॥ १८॥ वनमालाकृतचरणालम्बे । तुलसीमधुमद्युतरोलम्बे ॥ १९ ॥ भ्रामितवामकराहितकमले। बोधितसकलाविदितनिजफले॥ २०॥ ऊरुयुगलद्वयरम्भाशोभे। दर्शनजनितमद्नविक्षोभे॥ २१॥ चरण-युगलशोभितमञ्जीरे । युवतीजनमानसहृतधीरे ॥ २२ ॥ नखिंघु-मण्डलविगलिततापे । प्रणतदीनजनवारितपापे ॥ २३ ॥ स्थित-वति नीपमहीरुहमूले। वसति कलिन्दकन्यकाकूले॥ २४॥ आका-रणकृतवेणुनिनादे । रहितपक्षिपशुसङ्घविवादे ॥ २५ ॥ ग्रीवाकटि-पद्विरचितभङ्गे । प्रकटितरितरसभावानङ्गे ॥ २६ ॥ श्रीवस्त्रभवर-दासवराके । अनुकम्पय बहुदोषविपाके ॥ २७ ॥

गौडीरागेण गीयते ॥ ८४ ॥

हरिरधुना विपिनादायाति । मुरलीरवमाकर्णय मधुरं गोहुङ्कृति-रिप शर्म द्दाति ॥ १ ॥ गायति गोपमण्डली गुणगणमतिशयशब्द-नूपुरपाति । पल्लवकुसुमरत्नगुञ्जामणिमुकुटमसौ दूरादिप भाति ॥२॥ चलनीयं मिलनीयं हरिणा सुलमनुभवनीयं बहु राति । रिसक-शिरोमणिमुलमवलोकय शोषय शोकनिचयमनुयाति ॥ ३ ॥

गौडीरागेण गीयते ॥ ८५ ॥

हरे हरे हर हृदि निहितम्। यदिह मया दुरितं विहितम्। स्मारय निजरूपं सुहितम्। तारय भवजलिधिहितम्॥ १॥ दीने मिय करुणा करणीया। विषयवासना परिहरणीया। शरणं गत-वित रहितसहाये। मृदुलीभव मिय दियतसमाये(१)॥२॥ अखिल-पते तव किमिद्मनुचितम्। पतितोरीकरणं हि विरचितम्। जिल्पत-मिति मम मनसि निधेहि। यदुचितिमह कृपयैव विधेहि॥ ३॥

Published by Bhatta Shri Gaur Gopalsharma Badamandir, Bhoyiwada, Bombay.

1 45-15-15-15-15

n s n field refere too he see to continue to

mild the mospitual pie is

CAR PORT OF THE PROPERTY AND THE PROPERTY A

THE HELL (S) PHONE TO BE IN FRED

FIRST CONFIDENCE OF THE

Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the 'Nirnaya Sagar' Press, 26-28, Kolbhat Street, Bombay.

I A Changis Carl As I fall for the

श्रीवालकृष्णशुद्धाद्वैतसंस्कृत पुस्तकालयकी मुद्रापित साम्प्रदायिक पुस्तकें.

संस्कृत.		मूल्य		मूल्य
श्रीबालकृष्णचम्पू		3	हिन्दी तथा गुजराती.	
अणुभाष्य पश्चटीकासहित	***	3	शुद्धाद्वैतदर्शन [प्रथमभाग हिन्दी]	-11-
वादावि		3	शुद्धाद्वैतदर्शन [द्वि. भाग हिन्दी]	-11-
वेदान्तचिन्तामणि		9	,, [तृ. भाग हिन्दी]	-11-
भक्तिहंस	•••	9	,, [प्रथम और द्वितीय	
पुष्टिप्रवाहमर्यादाभेद	•••	.1=	भाग गुजराती]	9
सिद्धान्तसिद्धापगा	•••	-1=	,, [तृतीय भाग गुजराती]	-11-
निर्णयार्णव		-1=	मराठी प्र. भा	-11-
यमुनाष्टक श्रीपुरुषोत्तमजीकृत	•••	-1-	सेवाकोमुदी [हिन्दी]	15
यमुनाष्टक श्रीहरिरायजीकृत	***	-1-	शुद्धाद्वैतसिद्धान्तसार [हिन्दी]	-1-
बालबोध	***	ele	शुद्धाद्वैतसिद्धान्तसार [गुजराती]	-1-
,, देवकीनन्दनजीकृत	***	•1•	न्यासादेश [हिन्दी]	6=
सिद्धान्तमुक्ताविल	•••	-1-	,, [गुजराती]	6=
सेवाकोसुदी	•••	6=	ra-012-0	91
माण्ड्क्योपनिषत्	•••	-11-		
दर्शनादर्श		6=	सिद्धान्तरहस्यकी विवृति[हिन्दी टीकासहित] श्रीमद्वलभाचार्य [हिन्दी]	-111-
स्तुतिपारिजात	•••	6=		6-
व्याख्यानम्बावित	•••	6-	श्रीराधाकृष्णतत्त्व [हिन्दी]	8-
श्रीनृसिंहोत्तरतापिन्युपनिषत्	•••	-1-	ब्रह्मसम्बन्ध [हिन्दी]	6-
छान्दोग्योपनिषत्		-1-	षोडशप्रंथ [त्रजभाषा]	-11-
विद्वनमण्डनोपोद्धातः	•••	9	वैष्णवद्विजानां संध्यातर्पणं [गुजराती	
विवाहोपनयनादिकर्मणां मन्त्राक्षताः	•••	.=	भाषासहित]	62

अन्य सब प्रेसोंकीभी पुस्तकें हमारे यहां मिलती हैं. विशेष जाननेके लिये जान का टिकट मेजकर स्चीपत्र मंगाओ ।

मैनेजर--

श्रीवालकृष्णपुस्तकालय, वडामन्दिर, भूलेश्वर, वम्बई.